

9. roč. – 6/1999

Cena 5 Kč

Šukvaldský

Ve vánočním vydání...

Veršování, pranostiky, co se jedlo
o Štědrém dnu, Výstavba „domu

s pečovatelskou službou“, předvánoční škola, Ze života farnosti, Z historie Svazarmu,
Vzpomínky na minulost, Turistické okénko, Rady pro vlastníky lesů, Nemocenské pojištění

občasník

Obsah

VŽDYŤ JSOU VÁNOCE...

Vánoční veršování	3
Od kdy se vůbec slaví Vánoce a jak je to s nimi doopravdy	4
Ze štědrovečerních pranostik, pověr, věštek, přísloví a zvyků	4
Víte, co se kdysi o Štědrém dnu jedlo na Valašsku?	4
Vánoce v Jasperu	5

SPRÁVA OBCE

Konec roku 1999	7
Bilancování	8
Z jednání obecního zastupitelstva	8
Schválen Program rozvoje obce Hukvaldy	9
Střípky	11
Jak pokračuje výstavba „Domu s pečovatelskou službou“ v Dolním Sklenově?	11
Bezpečnostní situace v obci Hukvaldy za rok 1999	12
Informace obecního úřadu	13
Ceny vodného a stočného v roce 2000	13

JAK TO VIDÍM JÁ

Vítání občánků	15
Co je koalice?	16
Vzpomínka na 17. listopad	16

Z NAŠICH ŠKOL

Předvánoční čas v Základní škole Leoše Janáčka Hukvaldy	17
Mikuláš v rožnovském skanzenu	17
Jak naše děti vidí třetí tisíciletí?	18
Modeláři zahájili	19

ZE ŽIVOTA FARNÍKŮ

Pořad svátečních bohoslužeb	20
Svatý Mikuláš	20
Střípky z farní kroniky (rok 1936)	20

MINULOST A PŘÍTOMNOST NAŠÍ OBCE

Práce au-pair v zahraničí	23
Poděkování	24

Z KULTURY

Vzpomínky na minulost	24
Burčákové hody	27
Provoz obecní knihovny v roce 1999	27

ZE SPORTU

Hukvaldskému Sokolu „Na zdar“	28
Z valné hromady TJ Sokol Hukvaldy	28
Turistické okénko	29
Pojďte si hrát	29
Pojďte s námi	29
70 statečných	30
Sobota trochu jinak	30

NAŠE RADY

Poradna pro vlastníky lesa č. 9 — Výchova lesních porostů	30
Nemocenské pojištění — 3. část	31

INZERCE	32
---------	----

NEPŘEHLEDNĚTE	32
---------------	----

Úvodem

Poslední číslo letošního Hukvaldského občasníku vydáváme před vánočními svátky, proto je jeho část těmto nejhezčím svátkům v roce věnována. Krásnou vánoční výzdobu nám připravily paní učitelky a děti naší školy. V obvyklých rubrikách se můžete dozvědět mnoho zajímavého o tom, co se stalo od vydání posledního Občasníku. V rubrice Z našich škol si přečtete názory našich dětí na uplynulé druhé a nadcházející třetí tisíciletí. Možná, že postrádáte rubriku Víte, že. Do tohoto čísla jsme ji nezařadili — všem spoluobčanům, kteří letos oslavili svá životní jubilea, jsme popřáli. Alexandře Kološové a Petře Bujnoškové, které se narodily v listopadu, přejeme, aby rostly ve zdraví a k radosti svých rodičů.

Protože toto číslo je poslední v letošním roce, dovolte, abychom poděkovali všem našim přispěvatelům za jejich příspěvky a vyslovili přesvědčení, že budou i nadále do Občasníku psát a že se k nim připojí i jiní. Děkujeme naší škole a také za příspěvky našim dětem, děkujeme za pomoc pracovnícím obecního úřadu a v neposlední řadě i pracovníkům tiskárny Beatris za jejich vstřícnost a velmi dobrou spolupráci.

Vždyt' jsou Vánoce.....

VÁNOČNÍ VERŠOVÁNÍ

PETR ČAJÁNEK, 5. TŘÍDA

*Vánoce jsou jednou v roce,
k tomu krásně padá sníh,
kloužeme si na potoce
a jezdíme na saních.*

*Letos pěkně v pátek,
Štědrý den vyjde z vrátek.
Pod stromečkem dárky leží,
všichni k nim hned rychle běží.*

*Až se do nich podíváme,
koledy si zazpíváme,
protože z nich radost máme.
Vánoce mám nejradši,
protože jsou nejsladší.*

Od kdy se vůbec slaví Vánoce a jak to s nimi doopravdy bylo ?

Tato otázka není jednoduchá, původ slavnosti nelze přesně určit. V křesťanských komunitách zpočátku panovaly rozdílné názory na dobu narození Krista. Nám známý 25. prosinec prosadil až poměrně pozdě sv. Augustin a sv. Jan Zlatoústý. První dokonale doložené datum z písemného pramene je rok 354. Staří Římané slavili 17. až 23. prosince Saturnálie na počest boha, který naučil lidi orbě, stavbě lodí a ražení mincí. Křesťanská církev vhodně vyšla ze staré tradice, odvrátila však od ní pozornost tím, že dobu slunovratu spojila s očekáváním a oslavami Kristova narození. O něm píše církevní Otcové té doby: „Tento je naším novým Sluncem“, či „Kdo se právem označuje jménem Slunce, ne-li Kristus?“ (sv. Ambrož †397).

Stejně starý původ má i uctívání místa narození Páně — jesliček. Jejich původní pozůstatky byly přeneseny do Říma údajně již za papeže Theodora (†649) a dodnes jsou předmětem úcty ve dvou chrámech Věčného města. Rozšíření typického obrazu: Svatá Rodina s volkem a oslíkem u jeslí, s anděly a pastýři — má svůj původ ve středověkých náboženských hrách.

Pravým „otcem“ jesliček je sv. František z Assisi. Ten kolem roku 1223 zřídil první jesličky v přírodě, v jeskyni Grezzia. Umístil do ní živá zvířata, lidi, slámu a svíce. Od té doby je řád františkánů jakýmsi patronem a šířítelem betlémské tradice. Z jejich kostelů betlémy pronikly brzy do chrámů a katedrál, v 15. stol. i do patricijských domů v Itálii. Betlémy vyřezávané, modelované, vystřihované zapustily v lidové tradici hluboké kořeny. Od těch dob si pravou poetickou tvář Vánoc bez nich nedovedeme představit.

Vánoční stromek nemá zdaleka tak dlouhou historii. První zmínky o stromku pocházejí z Německa, a to z katolického

Alsaska z r. 1605. V českém prostředí se vánoční stromek prosazoval velmi pomalu. Ještě v r. 1851 neexistoval pro tento „moderní“ úkaz ekvivalentní název. Označoval se jen jako „Christenbaum“.

Obfادnost vánočního času dokládá úctu našich předků i k náboženské tradici i ke zdrojům obživy: k půdě, domácímu zvířectvu, celé přírodě. Tato dvojediná úcta byla podnětem jejich duchovního života. Obklopovala je od kolébky a po celý život s ní byli ve vzájemné shodě.

(Vybráno z publikace Lubomíra Piperka *Čas radosti, veselosti*)

Mgr. Alena Lévová

Ze středověčerních pranostik, pověr, věštek, přísloví a zvyků

✱ Je-li středověčerní nebe hvězdnaté, bude úrodný rok, je-li vítr, bude malá úroda.

✱ Dvanáct dní a dvanáct nocí až do Tří králů zvěstuje prý povětrnost příštích dvanácti měsíců.

✱ Když hospodyně připálí vánočku, bude o vánocích stonat.

✱ Při středověčerní večeři přivolávají pokrm z čocky a jáhel bohatství, drobná mince pod talířem peníze.

✱ Kdo nosí u sebe tři šupiny ze středověčerního krapa, toho se drží peníze.

VÍTE, CO SE KDYSI O ŠTĚDRÉM DNU JEDLO NA VALAŠSKU?

Listovala jsem knihou Jaroslava Štiky *Lidová strava na Valašsku*, z ní jsem vybrala několik zajímavostí:

Na Štědrý den se vařila polévka „šchedračka“ — z mnoha druhů potravin, co se v kraji urodilo, aby i v příštím roce byla všeho hojnost. Dal se vařit hrách, „zemáky“, sušené houby i sušené švestky, někde zelenina, někde pouze tuřín. Když to bylo vše uvařeno do měkka, přidala se

záasmažka, kde si to mohli dovolit, máslová, jinde lojová. Někde se část „šchedračky“ snědla o štědrém dnu, druhá se usušila a po trochách se po celý rok přidávala dobytku do krmení.

Štědrá hostina se lišila podle prostředí, jiná byla u sedláka, jiná v chalupách, jiná u panských úředníků nebo měšťanů. Koncem minulého století se ani v selských domácnostech nejedly ryby. Vařila se hrachová polévka, polévka „hřibovi-ca“, jinde zelňačka, pohanková nebo krupicová kaše, někde se museli spokojit se zasmaženými, dušenými nebo opékanými kvaky (tuříny). Na štědrovečerním stole byly oplatky s medem, kterými se v mnoha rodinách večeře začínala, podávala povídková omáčka, vdolky, sušené ovoce, ořechy a samozřejmě čerstvý chléb (v zámožnějších rodinách byl při této příležitosti od pekaře), později se pekly vánočky.

I dobytku se na Štědrý den na Valašsku vařilo. Chudá hospodyně upekla „podplameník“ kozičce, zámožnější gazdina upekla kravám, kozám, ovčím i koním „podplameník“ — vdolek, do něhož zapekla zeliny, které byly na oltářích při Božím Těle, každému zvířeti dala po kousku. Pes dostal jen chléb a mléko, ze stolu nesměl dostat nic (není vysvětleno, proč).

Dnes se již na Štědrý den nemusí dodržovat půst, takže ti, co nemají rádi ryby, si mohou dát kuře nebo vepřový řízek. Přesto si většina z nás nedovede Vánoce bez smaženého kapra s bramborovým salátem představit, před tím polévku — hrachovou nebo rybí. Někde se ještě přidržují starých zvyků a vaří povídkovou omáčku nebo krupičnou kaši s medem, jinde mají medem mazané oplatky. Aby se nás držely celý následující rok peníze, dáváme pod talíř mince, nebo peníze dáváme na chléb, který klademe s ostatními pokrmy na vánoční stůl. Ten bývá krásně prostřený, ozdobený svíčkami, buď uprostřed stolu nebo pro každého stolovníka zvlášť. V mnoha rodinách se dodržují staré zvyky. Chodí se na půlnocní, i když málokdy bývá o půlnoci. Strom-

ky bývají různě zdobené, mnohde jsou umělé, jinde si obstarávají živý stromek. Někteří z nás chodíme o Štědrém dnu ke hrobům svých zesnulých a zdobíme je svícny nebo malými stromky.

Karla Klečková

Vánoce v Jasperu

Město Jasper leží ve státě Alberta v Kanadě a bydlí v něm manželé Dowlingovi. Pan Bob Dowling nám poslal, jak se slaví Vánoce v jejich rodině:

„Zdravíme vás všechny na Hukvaldech, následuje několik poznámek o Vánocích naší malé rodiny.

Již několik týdnů před 25. prosincem lidé hodně přemýšlejí o vánočních přípravách. Vyrábějí se vánoční „slazené švestky“, píší se dopisy Santa Clausovi na Severní pól. Koncem listopadu peče má žena Olga velmi lahodný a krásně barevný „vánoční kolač“ s rozinkami, kandovaným ovocem, brazilskými a vlašskými ořechy. Potom upečený koláč polije brandy, zabalí a uschová. Bohužel ochutnávání tohoto fantastického koláče, který již při pečení svou vůni podráždí chuťové buňky, je až do samotných Vánoc zakázáno.

Skutečné vánoční přípravy začínají na počátku prosince. Kupují se dárky pro rodinu a hlavně pro malé děti, posílají se pohlednice a dopisy příbuzným a přátelům. Ale hlavně se dělají přípravy na slavnostní večeři. Olga musí napéci a navařit spoustu výborných pokrmů. Dcera Lori, syn Robert, Olga i já často zveme na večeři kolegy, kteří jsou daleko od domova a sami.

Po celé období až do 24. prosince (Christmas Eve) se v hotelu Chamber nebo Rotary Clubu pořádají vánoční večírky a téměř ve všech domech se pořádají večer soukromé akce. Zvláštní večeře jsou chystány pro starší občany a malé dárky dostávají lehčí pacienti i dlouhodobě nemocní. V poslušárně střední školy je vztyčen ozdobený vánoční strom a studenti obou jasperských škol — střední i základní — pořádají koncert pro veřejnost.

Dříve naše rodina před svátky naložila do auta sekeru a lana a vyrazila do Jasperkého národního parku obstarat si vánoční stromek. Časy se však mění a nyní lidé mívají stromky umělé. My kupujeme pravé stromky, které vyrostly na smrkových plantážích, a v Jasperu se prodávají u „Boy Scouts“. Letos jsme koupili jedličku, která zatím leží u domu a čeká na ozdobení. Zdobení stromku zaměstná celou rodinu. Bývá ověšen barevnými svíčkami, stříbrnými třásněmi a spoustou baněk. Má žena Olga nakupuje vánoční ozdoby na našich zahraničních cestách, a tak máme několik křišťálových ozdob i z České republiky a také girlandy z preclíků, které se na našem stromku velmi pěkně vyjímají. Zdobíme také prostory před domem a hlavně jídelnu, kam aranžujeme spoustu květin a vše ladíme do jasně červené a zelené barvy. Před domem nám roste malá jedlička, kterou také rozzáříme spoustou svíček. Ty jsou zavěšeny pod střechou kolem domu. Téměř všechny domy v naší ulici vypadají o vánočních svátcích podobně, v některých mají jesličky z pastýři. I všechny obchody a úřady ve městě září uvnitř i vně spoustou barevných světél.

Většina rodin se snaží být o Vánocích, počínaje 24. prosincem, pohromadě, i když ne vždy je to samozřejmě reálné. 24. prosince společně s mnoha jinými navštívíme bohoslužbu a po jejím skončení trávíme zbytek tichého večera v úzkém rodinném kruhu. Děti chodí brzy spát, neboť Santa Claus přichází. Většina dětí zanechá u krbu nebo stole pro Santu malé občerstvení — koláčky a mléko, které do rána zázračně zmizí. Velmi brzy ráno děti vyskočí z postele a běží se podívat na dárky, které jim Santa Claus přinesl. Dělalí u toho takový rámus, že je brzy celý zbytek rodiny nucen vstát a sejít ke stromku. Zde jsou připraveny další dárky, které rodiče a ostatní dospělí obřadně předávají. Rozbalování dárků zabere spoustu času, takže se ze snídaně stane „brunch“ — „snídaňooběd“, což je džus, ovocný chle-

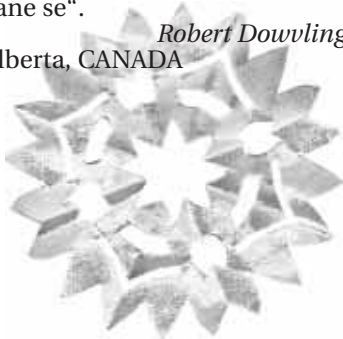
bíček, šunka, kousek uzeniny, káva, čokoláda nebo mléko. A už je čas připravit krocana. Je ochucen dresinkem a peče se se šalvějí, cibulí, kaštany a jinými přísadami. Celé to trvá 6 hodin. Mezitím se rodina jde projít k jezerům nebo si zalýžovat. Před večerí jsme všichni pořádně vyhladověli.

Večer je nachystán, jídlo voní a nám nezbyvá než si dát přípitek, po něm předkrm — kraby servírované na listu hlávkového salátu, pokapané kečupem. Pak už porcujeme krocana, který je zlatým hřebem večera. K němu máme ovocný salát ořechy, několik druhů zeleniny, podávají se bílé zeměle a vše zapíjí bílým vínem. Jako dezert může být kousek koláče s kávou nebo čajem. Nejsou-li ten večer všichni pohromadě, může se večere jednoduše zopakovat jindy. Po této bohaté tabuli celá naše rodina spolu s pozvanými přáteli hraje hry nebo karty. Také společně skládáme puzzle. Až dlouho do noci si užíváme legrace a domem zní smích.

26. prosinec je další kouzelný den — Boxing Day. Je stvořený pro odpočinek, k relaxaci. Většina lidí se věnuje sportování — lyžování, bruslení nebo pěším túrám. Od 26. do 31. prosince pokračují v některých domech večírky nebo si sousedí chodí jen přát hodně zdraví, bohatství a pohody.

Vše vrcholí 31. prosincem — svátkem New Yers Eve. Oslavy se konají ve většině hotelů nebo opět soukromě doma. V letošním roce budu oslavy jistě trochu jiné. Mnoho lidí se obává možných problémů, které mohou nastat v počítačových sítích přechodem do nového tisíciletí — „Millenia“. Ale my si říkáme: „co se má stát, stane se“.

Robert Dowling
Jasper, Alberta, CANADA

Správa obce

Konec roku 1999

Vážení spoluobčané.

Zdá se mi, že jsem nedávno prostřednictvím loňského posledního čísla Hukvaldského občasníku hodnotil rok 1998. A už je tu konec roku 1999. Takže mi dovolte malé ohlédnutí. Nebudu posuzovat, zda byl ten končící rok úspěšný či nikoliv. Bezesporu přinesl mnoho pozitivního. Velmi zdařile proběhla nejdůležitější kulturní akce — VI. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy, Středoevropský kulturní den přispěl k rozvoji přátelských vztahů s příslušníky jiných národů prostřednictvím kultury. Myslím si, že kultura k Hukvaldům neodmyslitelně patří a jen špatný starosta by jí nevěnoval patričné úsilí. Četná jednání, která jsem vedl s různými institucemi nebo významnými osobnostmi, alespoň trochu (není to neskromné) přispěla k tomu, že se podařilo získat podporu různým našim akcím, že se Hukvaldy staly zase o kousek známějšími. K tomu bych ještě přidal přátelskou spolupráci mezi městy — slovenskou Krupínou, polskou Wislou, litevskou Anykščiai, chorvátskou Omiš a západočeským Nepomukem. Jsem rád, že se tato spolupráce týká i naší školy, našich dětí, které mají možnost lepšího poznání toho, co se učí. Jsem rád, že Hukvaldy jsou obcí, která dává škole podle svých možností prostor pro dobrou výchovu našich nástupců — našich dětí.

I změny ve vzhledu naší obce, ke kterým dochází, byť již pomaleji, mi signalizují, že Hukvaldy žijí. Že na tom mají podíl naši občané, jsem uvedl v některém z minulých čísel, takže se k tomu vracet nebudu. Omezím se pouze na to, že vám všem děkuji. Radost mám i z toho, co se povedlo v investicích obce — ať už jsou to stavební úpravy v Dolním Sklenově, na které se mi podařilo získat dalších 60 000 Kč od SÚS na opravu silnice, nebo záležitosti kolem výstavby Domu s pečovatelskou službou. To pro mne patří k těm lep-

ším zážitkům roku a jistě to není jejich celý výčet.

Jak už to bývá, není vždy jen dobře, přijdou i chvíle horší. Nechci opakovat, co jste se mohli o různých událostech dovědět z minulých čísel, přesto cítím nutnost se k některým problémům vyjádřit. Problém převzetí hradu, vlastně jeho nepřevzetí, je podle mého promarněnou šancí. Pro mne, a nejen pro mne, nepochopitelné bylo dlouhé váhání zastupitelstva při přijetí návrhu Fondu Janáčkovy Hukvaldy na zpřístupnění prostor v rodné Janáčkově škole veřejnosti a zřízení stálé expozice.

Vůbec atmosféra na jednáních obecního zastupitelstva se podstatně lišila od dřívějších jednání, kdy sice občas mezi námi zajiskřilo, ale vždy šlo o zájem obce. Teď tomu tak není. Vytváření stranických klubů v patnáctičlenném kolektivu, rozhodujícím o zásadních věcech obce, mi připadá nadbytečné, řekl bych, že by mohlo vést k zavazování zastupitelů stranickou disciplínou a tím nehlasování podle svého svědomí každého z nich. Některé připomínky vznesené na jednáních jsou z principu smeteny ze stolu. Přitom třeba vycházejí ze zkušeností z předchozího působení v zastupitelstvu a mají snahu zabránit chybám, kterých se třeba obec v minulosti dopustila nebo k nimž by mohlo dojít. Je škoda, že si to někteří zastupitelé nepamatují. Je-li to pouze z osobních důvodů, není ku prospěchu obce.

Již nějakou dobu se veřejným děním v obci jako červená nit táhne problém nekomunikace na obecním úřadě či se zastupiteli. Komunikace, komunikativnost jsou frekventovaná slova, známe je z novin, rozhlasu, televize. Já bych raději používal slova jednat, domluvit se, dohodnout se, ale budíž. Já si pod pojmem komunikace představuji to, že jednající zastupitelé mají možnost říci na diskutovaný problém svůj názor aniž by to bylo posuzováno jako maření realizace určitého záměru, „přehadování“ či osobní útok, připadal bych si jako špatný starosta (i když si skutečně nemyslím, že by

mé působení bylo bez chyb), kdybych neměl nápady, kdybych pouze ke všemu příkyvoval. Také není možné vyhovět všem požadavkům, a proto považuji za slušné to říci hned, marně neslibovat.

Situaci jistě podmínilo i to, že po volbách došlo k obměně v zastupitelstvu a ke změně ve funkci zástupce starosty. Neměl by se z toho stát neřešitelný problém a já se o to snažil. Je-li má komunikace s některými zastupiteli možná, s některými byla možná dříve a dnes už není, nemám pocit, že by to byla pouze moje chyba. Věřím, že beseda se zastupiteli, která se uskutečnila 10. prosince, zčásti některé věci vyjasnila, že komunikovat se bude, alespoň mezi většinou z nás.

Vážení spoluobčané, výše uvedené řádky jsem musel napsat, protože konec roku je tu i pro toto ohlédnutí. Je také příležitostí k předsevzetím. Já si je nerad dávám v soukromém životě a tím méně ve veřejné práci. Chtěl bych vás však ujistit, že na celé obci Hukvaldy, zdůrazňuji na celé, mi natolik záleží, že se budu ze všech sil snažit o její další rozkvet. Tím nemyslím jen to, co se týká výstavby, ale též kultury a v neposlední řadě věcí naší mládeže a našich důchodců.

Do nadcházejícího nového roku, který již bude mít na počátku letopočtu namísto jedničky dvojku, vám přeji pevné zdraví, mnoho spokojenosti a osobních i pracovních úspěchů a jen maličko problémů, ještě lépe žádné.

Petr Sobotík, starosta

Bilancování

To, že přáním většiny spoluobčanů — voličů — bylo změnit politické dění v obci, vyjádřili jasně ve volbách. Změna byla markantní. Máme čtyři politické kluby v poměrně těsném rozložení. Někteří spoluobčané jsou tímto výsledkem zaskočení. Začíná politická šarvátka. Záporná gesta, nekomunikace, vyčerpávající a dlouhotrvající jednání rady, nedůvěra vykonala své. Může za to místostarostka, která je vstřícná, komunikuje, nebo KDU–ČSL? Nebo snad za to

mohou ambiciózní jedinci? Kdo jsou? Hledala bych je někde jinde. Pokud ale mezi námi jsou, určitě je to potěší. Naše politika je moderní, nejsme uzavření, naopak, jsme otevření všem lidem dobré vůle, což mnozí nechápou a podezírají nás z jakéhosi sektářství či spikleneckví. KDU–ČSL preferuje poctivou a slušnou politiku, průhlednou, otevřenou všem občanům. Není to snadné, je náročné neustále čelit negativním postojům. Pouze ti spoluobčané, kteří v tomto bláznivém světě nepodléhají emocím, budou chápat složité vazby, které jsou našim spoluobčanům podsouvány. Vždyť je to tak jednoduché. Dle mého názoru není tak podstatné, s kým musím komunikovat, podstatné je pokusit se najít k sobě cestu, odložit stranickou příslušnost a myslet především na potřeby občanů, kteří nám všem dali svou důvěru ve volbách. Jsem přesvědčena, že to lze i bez hádek, úšklebků, osočování, pokud je jen trochu dobré vůle. Budeme ji mít alespoň v roce příštím? Pokusme se o to!

Jaroslava Michnová, zástupce starosty

Z jednání obecního zastupitelstva

Od vydání posledního čísla Hukvaldského občasníku se obecní zastupitelstvo sešlo 13. listopadu na mimořádném zasedání. Jediným bodem programu bylo projednání a schválení smlouvy s firmou Severomoravská stavební společnost s. r. o. Nový Jičín na provedení stavby „Přestavba objektu mateřské školy na dům s pečovatelskou službou“. K předloženému návrhu se rozvinula široká diskuze. Kromě jiného p. Bernatský upozorňuje na to, že vzhledem k tomu, že se jedná o stavbu za 20 mil. Kč, neměli bychom smlouvu uzavřít, dokud nemáme realizační (prováděcí projekt). Dále upozorňuje na to, že bychom měli uvažovat, z čeho uhradíme náklady na realizaci stavby kotelny, čistírny odpadních vod a příjezdové komunikace od objektu, které nejsou součástí dotace, ale bez jejich existence nebude stavba funkční. Další

úpravy v textu smlouvy navrhuje RNDr. Maťa. Smlouva pro provedení úprav byla schválena, a to 12 hlasy, 1 byl proti, 1 se zdržel hlasování. Potom opět problém prováděcího projektu otevřela paní Mizerová. Dle jejího názoru a zkušeností je pozdě, aby projekt byl dodán až při dokončení stavby, a navrhuje, aby byl dodán v podstatně kratším termínu. Její návrh podpořili pan Bernatský a pan ing. Foldyna. Po krátké debatě bylo schváleno, aby realizační projekt byl dodán do 3 měsíců, to je do 27. února 2000 (10:1:3).

Obecní zastupitelstvo dále schválilo pověření obecní rady k vypsání výběrového řízení na funkci stavebního dozoru na výše uvedenou stavbu (14:0:0). Po přijetí usnesení z mimořádného jednání se obecní zastupitelstvo mimo program dohodlo na odložení pořádání besedy u „hranatého stolu“ pro onemocnění p. ing. Žáčka.

Marta Sobotíková

Schválen Program rozvoje obce Hukvaldy

Tento plán či program na výše uvedená léta je nutno chápat jako dokument koncepčního charakteru, vyjadřující politikou vůli našich zastupitelů realizovat takové investiční akce, které budou v souladu se zájmy občanů i návštěvníků naší obce. Východiskem pro jeho zpracování byly volební programy volených stran. Program rozvoje obce Hukvaldy vznikal obtížně, zdlouhavě, těžce, jeho vypracování mě pověřila obecní rada. Pro vaši představu uvádím průběh vzniku programu:

2. 2. 1999 — na 3. zasedání OZ uložilo obecní radě zpracovat návrh plánu rozvoje obce, schválilo 12 členů, 3 se zdrželi (RNDr. Maťa, p. Sobotík, p. Bernatský)

30. 3. 1999 — na 5. zasedání OZ mne zastupitelé po dlouhé diskuzi pověřují dopracováním návrhu, souhlasilo 12 členů, 3 se zdrželi.

30. 6. 1999 — na 6. zasedání po dlouhé

diskuzi zastupitelé navrhuji vypracovat zcela nový Program rozvoje, souhlasilo 13 členů (všichni přítomni).

28. 9. 1999 — 7. zasedání OZ po dlouhé diskuzi schválilo v předložené verzi tento dokument, souhlasilo 10 členů, zdrželo se 5.

Po 7 měsících byl 10 členy obecního zastupitelstva přijat dokument, který by měl být vodítkem naší každodenní práce. Bohužel, zastupitelé za ODS mají na tento dokument jiný názor. Je mezi námi mnoho občanů, kteří se zajímají o dění v obci, a právě schválení a zveřejnění tohoto programu přináší občanům přehled o tom, co se plánuje do dalších let, co se již podařilo apod. Občan bude mít jasno a nebude tak snadno podléhat špatným náladám.

Občané sledují vysílání obecního zastupitelstva z videozáznamu v obecní televizi a jistě mi dají za pravdu, že po shlédnutí mívají pocity smíšené, přesnější skličující. Co naplat — dokument byl ještě několikrát projednáván v jednotlivých politických klubech. KDU–ČSL iniciovala společné pracovní schůzky s dalšími politickými kluby, na naši výzvu reagovala KSČM a Sdružení nezávislých kandidátů. ODS neprojevila zájem o obsah programu rozvoje, po kterém volají i občané.

Právě Program rozvoje obce bude ten dokument, který ukáže občanům — voličům, jak jsme všichni společně splnili jejich přání či nikoliv. A možná právě proto dlouhé, nic neřešící diskuze, latentní přístup a jakési „předvádění se“ některých zastupitelů na zasedání OZ ukazuje postoj k tomuto zásadnímu dokumentu.

Občané mají právo vědět, co obsahuje tento dokument, proto vás seznámím s hlavními prioritami roku 1999:

Akce finančně náročné

1. Splátka úvěru na výstavbu víceúčelového sálu v ZŠ LJ (1 300 000 Kč).
2. Rekonstrukce centra v Dolním Sklenově (1 200 000 Kč).
3. Nákup dodávkového automobilu Tatra (160 000 Kč)

Zdůvodnění:

Splátka úvěru je nutná k zaplacení úvěru z minulých let.

Rekonstrukce centra v Dolním Sklenově byla projektově připravena a obec příslíbenou dotací ve výši 30 % a právě tento projekt se jeví jako vhodný k jejímu využití.

Nákup dodávkového automobilu Tatra pro rozvod obědů je nutný pro permanentní poruchovost starého vozidla Ford. Akce finančně méně náročná

1. Výkup pozemků v zájmu obce (40 000 Kč).
2. Finanční podpora zabezpečovacího zařízení pro oba kostely (80 000 Kč)
3. Realizace cyklotrasy (20 000 Kč)
4. Úprava chodby v budově obecního úřadu (50 000 Kč)

Zdůvodnění:

• V zájmu obce je průběžně vykupovat pozemky sloužící zejména k dopravě, resp. k veřejnému zájmu.

• Výměna zabezpečovacích zařízení je nutná z důvodu změny systému připojení na Pult centralizované ochrany FAUTOR.

• Realizace cyklotrasy souvisí s našim zapojením do projektu PHARE

• Úprava chodby na obecním úřadě je nutná z estetických a funkčních důvodů.

Možná bude i zajímavé doplnit tento dokument o některé další významnější akce, které měla OR na svém programu:

— bylo provedeno internetové propojení na OÚ Hukvaldy,

— bylo schváleno umístění internetu do knihovny pro veřejnost,

— byly provedeny opravy místních komunikací — v Rychalticích k p. Hlavatému, p. Kološovi a k faře a v Dolním Sklenově cesta Pělucha—Ondříček,

— byl vypracován Plán údržby veřejné zeleně a Plán oprav místních komunikací,

— byl vyčištěn mlýnský náhon, a to po téměř celé délce,

— pro bezpečnost občanů bylo znovu obnoveny osvětlení po celou noc,

— v rámci možností byly obnoveny autobusové spoje o sobotách a nedělích,

— po záštitou obce byly pořádány kulturní akce a nebylo jich v letošním roce málo,

— k realizace pro příští rok je připravována akce „Úpravy prostranství Bosna — Horní Sklenov (podle finančních možností),

— z výběrového řízení je znám dodavatel na realizaci investiční akce „Výstavba domu s pečovatelskou službou v Dolním Sklenově — podrobněji viz další článek,

— probíhá zaměření místních komunikací — v Rychalticích u p. Tomančáka, na Horním Sklenově u p. Žáčka.

Tento stručný výčet možná poslouží těm občanům, kteří z nějakých důvodů nemohou sledovat vysílání videozáznamu. Vůbec si nemyslím, že pokud se něco podaří, občanům se to líbí, že je práce jednotlivců. Je to především týmová práce radních, zastupitelů i vás občanů, kteří přicházíte se svými nápady a podněty.

A právě díky pílí místních občanů i přespolních podnikatelů získává naše obec na kráse i svými novými prodejny:

Na Hukvaldech:

cukrárna u Vavrečků

nová Večeřka pana Kuchaře

rekonstruovaná prodejna Bačkorka paní Kolibové

nová hospůdka na koupališti pana Kuchaře.

V Dolním Sklenově:

pálenice u Hynečků

brzy bude otevřena veterinární ordinace MVDr. Lančové.

V Rychalticích:

znovu otevřena opravna obuvi pana Matušky

nová hospůdka u pana Poznera

Co dodat závěrem. Uplynula adventní doba, doba očekávání, přišla doba vánoční. Stojíme na prahu příštího tisíciletí. Chci vám všem, milí občané, vážení zastupitelé, přátelé a blízcí poděkovat za vaši pomoc, za radost, za úsměv a chci vám všem popřát šťastné a požehnané Vánoce a úspěšný nový rok.

Jaroslav Michnová, zástupce starosty

Strípky

✿ Ve dnech 7. až 8. listopadu se pan starosta zúčastnil Mezinárodního kongresu obnovy venkova na Velehradě a v Uherském Hradišti se zaměřením na ekologii.

✿ V sobotu 11. listopadu byl pan starosta pozván polským konzulem v Ostravě na slavnostní recepci u příležitosti státního svátku Polské republiky.

✿ 16. listopadu a 1. prosince byl pan starosta přítomen na jednání skupiny obcí v Dobré, která prosazuje další pokračování výstavby silnice z Rychaltic do Českého Těšína.

✿ 11. prosince se pan starosta jako člen hodnotící komise a zástupce obce, která získala v loňském roce zlatou stuhu, zúčastnil vyhlášení vítězů soutěže Vesnice roku na severní Moravě a Slezsku v Bolaticích. Tato obec získala 1. místo. Přestože je to větší obec než Hukvaldy (přes 4 tis. obyvatel), leží v pohraničí a má jiné podmínky pro svůj rozvoj, přešel titul Vesnice roku do správných rukou.

Marta Sobotíková

Jak pokračuje výstavba „Domu s pečovatelskou službou“ v Dolním Sklenově ?

V prosinci 1998 převzal Okresní úřad ve Frýdku-Místku žádost obce Hukvaldy o zařazení do Programu výstavby Domů s pečovatelskou službou. Okresní úřad potvrdil prioritu Hukvald pro poskytnutí dotace a odeslal spolu se svým vyjádřením na Ministerstvo pro místní rozvoj do Prahy. Tam byla naše žádost schválena a zařazena do pořadníku pro rok 2000. To, že naše obec vlastní vhodný objekt k vybudování domu s pečovatelskou službou — jedná se o rozestavěný objekt MŠ, který chátrá a dosud nenašel využití, je pro naši obec zařazení do Programu

výstavby domů s pečovatelskou službou šancí, jak získat investiční dotaci na jeho výstavbu. Dlouho chátrající, nevzhledný objekt u základní školy by konečně našel svou identitu a naši místní starší spoluobčané naději na prožití klidného stáří v obci mezi svými blízkými.

Firma A-Vital z Ostravy připravila projekt pro stavební povolení. V projektu je počítáno s výstavbou 24 bytů — jednopokojových a dvoupokojových a několik bytů bezbariérových, které splňují podmínky pro bydlení osob s různým zdravotním omezením. V červenci 1999 vydal Městský úřad v Brušperku stavební povolení na změnu — přestavbu — nedokončeného objektu MŠ na „Dům s pečovatelskou službou“. Obecní rada vyhlásila výběrové řízení na dodavatele stavebních prací. Vítězem se stala Severomoravská stavební společnost s. r. o. Mezitím probíhala jednání s Ministerstvem pro místní rozvoj o důležitosti této připravované investiční akce. Určitou výhodou je to, že již máme rozestavěný panelák, nevýhodou je to, že domy s pečovatelskou službou staví i jiné okolní obce, ale především to, že máme velké dluhy. Všechna jednání na ministerstvu směřovala k získání části dotace ještě v letošním roce 1999, ale velká dluhová služba (splátka úvěru na sál v ZŠ LJ ve výši 1 400 000 Kč) nám naše plány pro tento rok překazila. V příštím roce bude dluhová služba o něco nižší (1 300 000 Kč), což stále brzdí další investiční akce a snadno se pak říká, že se nic moc nedělá. Kritizovat umí každý, ale pravda se špatně poslouchá. Asi nemůžeme chtít všechno hned a trochu pokory nám neuškodí.

Ministerstvo přislíbilo výstavbu Domu s pečovatelskou službou v příštím roce. Všechno se bude odvíjet od schváleného státního rozpočtu. Velkou jiskříčkou naděje je i ta skutečnost, že pan ministr Císař podepsal naši žádost o výstavbu pro rok 2000. Stavba musí být ode dne zahájení dokončena do 2 let. To neznamená, že budeme čekat s rukama v klíně. Zhotovitel převzal staveniště, které je třeba připravit, upravit terén apod.

Pokud to počasí dovolí, připravit i příjezdovou komunikaci na staveniště. V současné době mě rada pověřila vyhlášením výběrového řízení na stavební dozor. Do doby ukončení výběrového řízení bude stavební dozor vykonávat p. ing. arch Petr Eliáš.

Ríká se, že trpělivost přináší růže. Před námi je obrovský kopec starostí a práce, na kterou se těším. Společným úsilím a dobrou vůlí problémy řešit — ne drammatizovat, se přece musí dobré dílo podařit. Věřím, že se obci Hukvaldy podaří oživit i tuto nevzhlednou část uprostřed obce, proměnit místa zarostlá trnín a křovím v dokonalou souhru s upraveným prostranstvím u základní školy, kde děti, žáci školou povinní a naše babičky a dědečkové budou mít k sobě blízko. Počet žádostí o předběžné umístění již převyšuje počet možností k jejich uspokojení, ale to neznamená, že již nelze podat žádost na obecní úřad Hukvaldy. Počet žadatelů z okolních měst a obcí přibývá. Pokud právě vy stojíte před podobným problémem, neváhejte a přijďte se včas informovat na obecní úřad, kde vám sdělíme bližší informace.

To, že se vždy snažím vás občany informovat co nejobjektivněji, dokládám dopisem (na str. 13) z MMR ze dne 6. prosince 1999.

Jaroslava Michnová, zástupce starosty

Bezpečnostní situace v obci Hukvaldy za rok 1999

Od 1. 1. 1999 do 13. 12. 1999 došlo v obci Hukvaldy k 44 trestným činům, z toho v 18 případech je znám pachatel. Způsobená škoda činí 1 341 203 Kč. Pokud se jedná o přestupky, těch bylo v uvedené době spácháno 31, z toho v 19 případech je znám pachatel. Způsobená škoda činí 36 730 Kč. Z uvedeného výčtu trestné činnosti bylo nejvíce krádeží vloupáním do vozidel (15 případů).

Kriminalita jako nežádoucí produkt

společnosti zaznamenala v celé republice nárůst. S jejími formami se setkáváme téměř všichni. Myslím si, že otázka bezpečnosti patří k prvořadým, a proto bych se na vás rád obrátil s žádostí o vaši pomoc Policii ČR v boji proti páchaní trestné činnosti, a to zejména v těchto oblastech:

— **důsledně chraňte svůj majetek (zamykání bytů a jiných objektů),**

— **nenechávejte svůj majetek bez dozoru, a to ani v místech zdanlivě bezpečných,**

— **důsledně si všimněte zejména cizích osob a podezřelých vozidel, které se ve vašem okolí pohybují,**

— **v případě podezření informujte neprodleně PČR OO Brušperk, tel. 0658 / 666 222, případně policejní stanici v Rychalticích na tel. 0658 / 699 824,**

— **při oznámení uvádějte pravdivé údaje k odcizeným věcem, k místu a způsobu spáchání této trestné činnosti.**

Závěrem bych vás rád upozornil na stále častější výskyt podomních prodejců, kteří nabízejí nejrůznější zboží a tímto způsobem se seznamují — typují místa následně trestné činnosti (vykrádání objektů apod.). V těchto případech zmíněné osoby nekompromisně vykazujte ze svého pozemku, nepouštějte je do svých bytů a neprodleně informujte Policii ČR.

Úřední hodiny policejní stanice v Rychalticích: pondělí 9 až 11 hodin a 15.30 až 18 hodin.

Oznamování trestné činnosti od 7 do 19 hod. V případě nepřítomnosti volejte PČR OO Brušperk na uvedených číslech nebo PČR, okresní ředitelství ve Frýdku-Místku, spojovatelka tel. 61 41 11. V naléhavých případech použijte linku tísňového volání tel. 158.

Poručík Jiří Kokeš, PČR OO Brušperk

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ
ODBOR PODPORY BYDLENÍ

V Praze dne 6. prosince 1999
Č.j.: 20858/99-12
Výřizuje: J. Dr. Dolejší

Vážená paní zástupkyně,

k Vašemu dopisu ze dne 10. listopadu 1999 ve věci pomoci při poskytnutí státní dotace na výstavbu domu s pečovatelskou službou obci Hukvaldy ještě v roce 1999 Vám sdělují:

V říjnu 1998 byl Ministerstvem pro místní rozvoj vyhlášen Program podpory výstavby domů s pečovatelskou službou. Na základě vyhlášeného programu bylo Ministerstvu pro místní rozvoj ve stanoveném termínu doručeno více než 500 žádostí úbcí o dotaci v objemu cca 9,500 mld. Kč. Přitom ze státního rozpočtu bylo na tento dotační titul vyčleněno pro letošní rok celkem 171 mil. Kč. Z okresu Frydek-Místek bylo podáno 13 žádostí měst a úbcí.

Všechny žádosti úbcí posuzovala mezirezortní komise podle schválených kritérií. Vzhledem k sociálnímu charakteru dotace byla základním kritériem vyhověnost okresní domy s pečovatelskou službou, penziony pro důchodce a domovy důchodců ve vztahu k počtu obyvatel nad 65 let věku. Mezirezortní komise přitom vycházela z oficiálních údajů Ministerstva práce a sociálních věcí za rok 1997, aktualizovaných u dokončené, popř. rozestavěné stavby v roce 1998. Dalším kritériem pro hodnocení komise bylo pořadí navržené okresním úřadem.

Okresní úřad Frydek-Místek navrhl obec Hukvaldy k poskytnutí dotace na prvním místě. S ohledem na připravenost stavby doporučila mezirezortní komise její zařazení k poskytnutí dotace již v letošním roce, avšak vzhledem k nevyhovujícímu koeficientu „Ukazatel dlouhodobé služby“ (29 %) nebylo poskytnutí dotace v letošním roce možné. Vaše žádost proto zůstává zařazená mezi akcentní návrženy k zahájení v roce 2000, avšak poskytnutí dotace bude vázáno na skutečnou výši finančních prostředků ze schváleného státního rozpočtu.

Ze shora uvedených důvodů nemohu bñhužet Vaši žádost o uvolnění finančních prostředků v roce 1999 vyhovět.

S pozdravením

Ing. Ján Týskanč
ředitel odboru podpory bydlení

Vážená paní
Jaroslava Michnová
zástupkyně starosty obce Hukvaldy
Obecní úřad
739 46 Hukvaldy

Informace z obecního úřadu

CENY VODNÉHO A STOČNÉHO

V ROCE 2000

Druh dodávky	cena	DPH 5%	celkem
voda pitná pro domácnosti	13,12	0,66	13,78
voda pitná pro ostatní	14,58	0,73	15,31
stočné pro domácnosti	10,97	0,55	11,52
stočné pro ostatní	13,31	0,66	13,97

VYSÍLÁNÍ OBECNÍ TELEVIZE

Jistě si všimnuli změny ve vysílacím čase obecní televize. Vysílání obecní televize Hukvaldy je uskutečňováno na televizní stanici LOCAL TV plus s. r. o. Klimkovice, které byla udělena pro vysílání licence. Jako všechny televizní stanice podléhá Radě České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání a ta po provedených kontrolách zaslala LOCAL TV plus rozhodnutí o zahájení správního řízení o udělení pokuty a upozornění na porušení zákonných předpisů platných pro provozování televizní stanice se stanovením lhůty pro nápravu. K porušení došlo nedodržením vysílacích časů stanovených licencí a zřetelným neoddělením opakovaných reklam od ostatního vysílání. Další porušování podmínek licence by mohlo mít za následek udělení pokuty v rozmezí od 10 000 do 20 000 000 Kč. Proto Obec přistoupila k úpravě vysílání. Podle licence je možno vysílat ráno jednu hodinu a odpoledne 2 hodiny v uvedených časech v nichž krátkou dobu televize vysílala, tedy 3 hodiny celkem denně. Takže vysílání obecní televize bude probíhat:

**ráno v době od 7³⁰ do 8³⁰ hod.
odpoledne v době od 16⁰⁰ do 18⁰⁰ hod.**

Jaroslava Michnová, zástupce starosty

Upozornění

Dovolujeme si upozornit majitelé psů, že podle obecně závazné vyhlášky o místních poplatcích platné v obci Hukvaldy, která je v souladu se zák. č. 565/1990 Sb. v platném znění, je poplatek za psa pro rok 2000 splatný do 31. 3.

2000 v hotovosti v pokladně obecního úřadu a činí 50 Kč za jednoho psa, za druhého a dalšího psa 400 Kč. Za druhého a dalšího psa, jehož vlastníkem je poživatel starobního, invalidního nebo vdovského důchodu a důchod je jeho jediným zdrojem příjmu, činí výše poplatku 300 Kč. V této souvislosti znovu vyzýváme všechny majitelé psů, aby své čtyřnohé miláčky“ zabezpečili tak, aby volně nepobíhali a neznečišťovali veřejná prostranství.

Upozorňujeme občany, že pokud u nich v letošním roce došlo ke změnám, které mají vliv na daň z nemovitostí podle zák. 338/1992 Sb. v platném znění, je třeba finančnímu úřadu podat dílčí daňové přiznání, a to do 31. 1. 2000. Toto se týká i ukončení osvobození od placení daně na dobu 5 let z důvodu zavedení ekologického vytápění.

Marta Sobotíková

Poděkování

Děkuji všem sponzorům, kteří svým finančním darem přispěli k zakoupení SOFTWARE pro ovládání videa a tím ke zkvalitnění vysílání videozáznamu v obecní televizi. Jsou to:

Niber Nova s. r. o., Fa Bohuslav Sklář z Příbora, Fa Sklář z Hukvaldy, Fa Soldán Vladimír Hukvaldy, pan L. Foldyna

Ještě jednou děkuji za vstřícnost a pochopení.

Jaroslava Michnová, zástupce starosty

Výzva

Okresní archiv byl vyzván Českou obcí legionářskou, aby zpracoval problematiku československých legií v letech 1914 až 1920. Okresní archiv se proto obrátil s žádostí o spolupráci na obce, a to při vyhledávání jmen legionářů, jejich adres a v té souvislosti poskytnutí informací, vzpomínek příbuzných, různé dokumentace — fotografií apod. Zdejšímu obecnímu úřadu se podařilo ve spolupráci s kronikářkou zjistit jména legionářů z Rychaltic:

v **italské legii** — Valentin Piskoř, syn zedníka z čp. 12, Josef Dydovič, kravař,

v **ruské legii** — Alois Kuřec, František Kubala, syn domkáře čp. 95, Alois Fajkus, syn domkáře čp. 62, Jan Škrovan, syn rolníka čp. 81, František Košica, dělník čp. 85.

legionáři z Hukvald — pan Daněk z č. 71

Vážení čtenáři, pokud víte o dalších občanech, kteří bojovali v legiích, nebo znáte ze vzpomínek či z vyprávění podrobnosti o těch, které uvádím, máte doma fotografie nebo jiné zajímavosti k tomuto tématu, oznamte to prosím na Obecní úřad Hukvaldy p. Sobotíkové. Přispějete tím k dobré věci — k vydání publikace o československých legionářích. Děkuji.

Marta Sobotíková

Jak to vidím já

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Vážená redakce, spoluobčané.

Tento příspěvek jsem napsala pod dojmem, který ve mně vyvolal článek paní Hykové v čísle 5/99 Hukvaldského občasníku. Myslela jsem, že na negativní zážitek ze dne 23. října jsem již zapoměla, ale po přečtení „Ódy“ na uvítání novorozenců jsem nucena reagovat. Je pravda, že když jsem dostala pozvánku na vítání občánků, byla jsem mile překvapená. Je hezké, že v dnešní uspěchané a sobecké době se vracíme k tomuto novodobému zvyku, který měl v době minulě nahradit sv. křest. A tak mají i ateističtí rodiče možnost oficiálního přivítání jejich ratolesti nějakou společností. I když tady nebydlíme dlouho, těšila jsem se, že poznám maminky i další lidi. Obřad začal a vše probíhalo ve sváteční atmosféře. Paní Lévodá četla jednotlivá jména dětí. Rodiče vstali a spolu s miminkem šli podpisem stvrdit slib obci. Pak dostali dárek

a kytičku. Jaké bylo však moje překvapení, když obřad skončil a jméno naší dcerky nebylo mezi 15 dalšími přečteno. Nikoho z uspořadatelů ani nenapadlo se přijít zeptat, proč maminka s miminkem ve třetí řadě nebyla uvítána. Nebo bylo 13 maminek včetně mne příliš mnoho? Plná rozpaků a emocí jsem zašla za paní Lévodou zjistit, co se děje. Dostalo se mi ospravedlnění, že se stala chyba. Ostatní náležitosti jako byla kytička, fotka i dárek pro mne již ztratily cenu. „Dostat pozvánku a nebyť vítána“ — to byly myšlenky, které se mi honily hlavou. Vzдорovat prosbám o podpis do knihy jsem již neměla sílu. Až dodatečně jsem si uvědomila své pocity hořkosti, zklamání a lítosti. Doufala jsem, že rychle zapomenou. Místo toho jsem si za pár dnů přečetla již zmiňovaný článek. A tak se ptám, proč paní Hyková vlastně psala tenhle článek? Proč nenapsala objektivně o všech kladech a záporech celé akce? Nebo se snad vracíme do dob, kdy se lidem neříkala pravda, alespoň ne celá?

Lubica Jílková

VÁŽENÁ PANÍ JÍLKOVÁ,

Jsem členkou redakční rady, a proto jsem měla možnost se s vaším článkem seznámit ještě před jeho vydáním. Vzhledem k tomu, že se mě týká, dovoluji si reagovat ještě v tomto čísle.

Můj příspěvek do minulého čísla Občasníku o vítání občánků nebyl žádoucí „ódou“ na super akci, ale pouhou informací pro spoluobčany o obnovení tradici a měl především poděkovat všem, kteří přípravě věnovali spoustu hodin ze svého volného času. Necítila jsem tudíž potřebu se Vám v něm omlouvat za oboustranné nedorozumění, podotýkám ještě jednou oboustranné, za něž se Vám dostalo omluvy od všech pořadatelů ještě téhož dne.

Přesto Vám přeji klidné prožití vánoc a totéž přeji všem dobrým a slušným lidem.

Bronislava Hyková

Co je koalice?

V úvodním slovu „Televizní konference KDU–ČSL dne 5. listopadu 1999 řekl pan Sasín mimo jiné, že koalici v obecním zastupitelstvu tvoří ODS, KSCČ a KDU–ČSL. Že tento výsledek byl přijat hlasováním, a že jediná strana v opozici — a je to dobrá a konstruktivní opozice — je SNK. Později totéž, jinými slovy zopakoval ještě jednou.

Nechci být kontroverzní, ale cítím potřebu vysvětlit a prohlásit, že místní ODS nepodepsala koaliční smlouvu s KSCČM ani žádnou jinou stranou. Neexistuje ani žádná ústní dohoda. To, že byl do obecní rady zvolen zastupitel za KSCČM, je sice pravda, ale nebyl zvolen 15 hlasy, nýbrž pouze 9. Koalice skutečně vznikají dohodou mezi stranami a nikoliv jako výsledek nějakého hlasování.

V místní televizi před časem několik dnů běžel text, v jehož úvodu stálo: „Seskupení volebních stran SNK, KDU–ČSL a KSCČM“ a posléze mi byl jako předsedkyni MS ODS celý text zaslán v písemné podobě a byl mi osobně doručen panem Mgr. Vladanem Jílkem a na místě podpisu tam opět stálo: „Seskupení volebních stran SNK, KDU–ČSL a KSCČM“. Od tohoto vyjádření se dosud nikdo nedistancoval.

Slova pana Sasína, jsou nekorektní a pro občany zavádějící a poškozují ODS.

Iva Kornetová

Vzpomínka na 17. listopad

MS ODS uspořádala vzpomínkový večer u příležitosti 10. výročí listopadových událostí v rodné škole Leoše Janáčka na Hukvaldech. Po shlédnutí televizního záznamu jsem nevěřil svým očím, jak se dá využít či spíše znevážit tak významná událost.

Úvodní část byla skutečně připomínkou listopadových událostí před 10 lety. Pan poslanec Sehoř hovořil věcně o průběhu událostí ze širšího pohledu. Ing.

Elbel hovořil a o situaci a průběhu akcí v následných dnech po 17. listopadu v naší obci. Jeho vystoupení bylo věcné a důstojné. Pak ale následovala diskuze s dotazy občanů, na které rovněž věcně a nezaujatě pan poslanec Sehoř odpovídal. Průběh vzpomínkového večera byl do tohoto okamžiku na úrovni. Už se zdálo, že beseda je u konce. Paní Kornetová, která ji celou moderovala, se však obrátila na přítomné s tím, zda mají nějaké dotazy. O slovo se přihlásila paní Mizeřová a svým vystoupením odstartovala další směr diskuze — řešení místních problémů. Podle toho, jak paní Kornetová listovala ve svých připravených poznámkách, mi bylo jasné, o čem se bude diskuzi pokračovat. A ejhle! Můj předpoklad potvrdilo vystoupení pana Foldyny a zejména emocionálně laděné vystoupení pana Lačňáka, které bylo nekorektní vůči mé osobě. „Pokud si pamatují na besedu u »kulatého stolu« MS ODS, kde jste se ujal moderování, jste sám řekl, že není korektní hovořit a kritizovat někoho, kdo není přítomen. Kde je tedy, pane Lačňáku vaše slovo? Je to jedna z morálních hodnot člověka jednat v souladu s tím, co říkám. Při této příležitosti vzpomeňte na vaši návštěvu před rokem u mne doma těsně před volbou starosty a místostarosty. Vyslechl jste můj názor a uznal oprávněnost stanoviska KDU–ČSL. Dnes vidím, že máte krátkou paměť. Ale to je váš problém. Více mne na vás mrzí, že jste mě veřejně označil jako člověka ambiciózního, aniž jste to zdůvodnil. Pane Lačňáku, jsme sousedé a pokud máte pocit, že jsem takový ambiciózní a snad i zbabělec, lze to říci přímo do očí. Vám však šlo zřejmě o něco jiného“.

Chtě nechtě musím vyslovit svůj názor na moderování vzpomínkového večera paní Kornetovou, která celou besedu řídila. „Podle vašeho vystupování a uvádění druhé části diskuze probíhala přesně podle vašeho scénáře. Mám dojem, že stále nejste spokojena s výsledkem voleb. Prezентujete, že nejsilnější stranou je ODS. Paní Kornetová, zapomínáte, že

žijeme v demokracii, kde se uplatňují jiné zásady než tomu bylo v dřívější době. Nebo se mýlím?“

Je před Vánoce, a tak jménem svým i členů KDU–ČSL přeji všem spoluobčanům příjemné a pokojné svátky Narození Krista.

František Sasín, předseda KDU–ČSL

Z našich škol

Předvánoční čas v Základní škole Leoše Janáčka Hukvaldy

Vánoce — svátky klidu, pohody, pochopení, porozumění a lásky. Nejvíce se na Vánoce vždy těší děti. Ty potřebují právě to porozumění a lásku. Jejich rozzářené oči u vánočního stroměčku nás přesvědčí, že právě ony jsou naše největší životní štěstí.

V současné době, kdy jsou zavalovány přemírou informací, se snažíme během celého školního roku, a v čase předvánočním zvláště, probouzet v nich estetické citění, prožitky z krásné hudby, učit k úctě k rodičům, nemocným a starším lidem.

To, že se blíží Vánoce, jsme si všichni jasně uvědomili příchodem Mikuláše a čerta, kterého do školy „pozvali“ Jan Matula a Jirka Mičan. Předseda SRPŠ Milan Koutný přivezl vánoční stromek, který pan školník ozářil žárovkami a děti ozdobil svými výrobky. Všichni přece musí vidět, že se těšíme na Vánoce, a tak se svými učitelkami malují na okna zvoňky a andělíčky, vyrábějí dárky mamince a tatínkovi, vystřihují a lepí vánoční ozdoby.

V úterý 14. prosince se ve škole setkali současní a bývalí pracovníci školy. Děti z Lašánku a z Lašské dechové hudby mladých pana Piskoře jim zazpívaly a zahrály. V pátek dechová hudba vystoupila ve

Válcovných plechu na vánočním koncertě, děti z Lašánku vystupovaly v Příboře a Kopřivnici, žáci 2. stupně si byli zaplavat v bazénu ve Frenštátě a děti z družiny potěšily svým vystoupením babičky a dědečky v domově důchodců ve Frýdku-Místku. Na pondělí 20. prosince jsme díky spolupráci s Národním divadlem moravskoslezským dostali pro děti zdarma 60 vstupenek a zaplacenou dopravu na operu *Ogari*. Jely se podívat na své spolužáky, kteří v opeře vystupují, jak se jim daří na divadelních prknech. V úterý nechyběla pro děti v tělocvičně diskotéka. A středa 22. prosince? To už je poslední den školy v roce 1999. Tradičně koledoval Lašánek, v tělocvičně hrála dechovka a děti mohly vidět staré zvyky. 23. prosince začaly vytoužené vánoční prázdniny. Děti se opět sejdou ve škole 3. ledna 2000.

Mgr. Alena Lérová, ředitelka školy

Mikuláš v rožnovském skanzenu

Na letošního Mikuláše připravily paní učitelky pro náš Lašánek nevšední odpoledne — návštěvu Valašské dědiny v Rožnově pod Radhoštěm.

Po delší cestě autobusem jsme konečně dorazili na místo a všichni se netrpělivě hrnuli k vesničce. Chodili jsme od chalupy k chalupě a v každé se dozvěděli něco o starých zvycích a obyčejích. Nejvíce na mne zapůsobila vesnická škola, která byla tak malá, že jsme se do ní všichni sotva vešli. V obydlích našich předků na nás dýchlo kouzlo starých časů. Tyto venkovské usedlosti ve mne navodily příjemný pocit pohody, jednoduchosti a prostoty. Myslím, že se máme od svých předků stále co učit, protože měli neuvěřitelný smysl pro krásno. Mnozí z nás pocítili touhu vrátit se alespoň na chvíli do dob dávno minulých a všechno si sami prožít.

Odcházel jsem nadšen s přáním opět zde někdy zavítat.

Věra Jokelová, 7. třída

Jak naše děti vidí třetí tisíciletí?

NA PRAHU TŘETÍHO TISÍCELETÍ

Myslím si, že rok 2000 nebude nijak zvláštní, nanejvýš „Silvestrovská noc“. O silvestrovské noci bude nejspíš většina lidí nadšena, že jsou v dalším tisíciletí. Ale co potom? Za několik dní budou žít normální život. Přesto doufám, že vstup do nového tisíciletí bude optimistický.

Mám spoustu ideálů, a protože jsem mladá, mám chuť se za ně rvát. Myslím, že po dvacátém století, plném válek a katastrof zapříčiněných lidských faktorem, jakým byl například výbuch atomové elektrárny v Černobyli, je třeba zdůraznit ekologický vývoj Země a morální stránku lidí. Byla by škoda, kdyby se opakovaly chyby, kterých dopustili různí ideologičtí vůdcové. Ale to je záležitost morálky každého z nás. S válkou souvisí zpusťošení této planety. Proto bychom se měli snažit o zlepšování jejího stavu. Zajímám se o ekologii a chtěla bych, aby se rekultivovaly zdevastované krajiny. Jsem o potřebě obnovení krajiny natolik přesvědčena, že bych se chtěla na nějakém ekologickém projektu osobně podílet.

Doufám, že mládeži a lidem mladého ducha záleží na této Zemi a budou se snažit ji vylepšovat.

Jana Kuběnová, 7. třída

LIDSTVO DALŠÍHO TISÍCELETÍ

Od dalšího tisíciletí si moc neslibuji, protože si myslím, že se vůbec nic nezmění — až na to, že se bude psát na začátku data roku dvojka místo jedničky. Přece jenom mám představu, jak bych chtěla, aby nové tisíciletí vypadalo. Viděla bych to následovně:

Nový rok a zároveň nové tisíciletí bych začala krásným ohňostrojem — jako na počest. Lidé budou šťastní, usměvaví a láskyplní. Rozhodnou se a dají si předsevzetí, že začnou žít lepší život, bez válek a násilí. Nebudou žádné rozdíly mezi barvou pleti nebo národností. Řeknou si, že není žádný rozdíl, zda jsem bílý nebo černý, pořád jsem člověk. Zjistili by,

že se mohou zabývat důležitějšími věcmi a ne těmi, které by vůbec nemusely být, které jsou zbytečné. Mohli by si zatěžovat hlavy tím, aby se přestaly vyrábět atomové zbraně a skončily války, které plodí zase jenom nekonečné a dokola se opakující násilí. Mohli bychom také více dbát na přírodu, bez které nemůžeme žít. Kdybychom o přírodu přišli a chtěli se snažit ji vybudovat zpátky, asi by to nešlo, nebyla by to pravá příroda. Jedině, kdyby věda hodně postoupila dopředu.

Na tomto světě je ještě toho hodně, co se musí změnit a zlepšit. S příchodem nového tisíciletí bychom se mohli nad tím všichni zamyslet. Na naší zeměkouli je mnoho chytrých lidí a kdyby dali hlavy dohromady, mnoho by se dalo uskutečnit. Takto si to představuji já a je to můj vlastní názor. Přála bych si, aby se alespoň jedno z toho vyplnilo. Doufám, že nové tisíciletí přispěje k dobru Země a lidstva.

Lucie Holubová, 8. třída

JAKÝ BUDE ČLOVĚK TŘETÍHO TISÍCELETÍ?

Ne každému člověku je za jeho života dopřáno přivítat příchod nového tisíciletí. Na sklonku tohoto odcházejícího se zamýšlíme na tím, co se v něm podstatného odehrálo, a co nám přinese to příští.

Druhé tisíciletí bylo poznamenáno mnoha válkami, jejichž důsledkem byly milióny zničených životů. Bude tento trend dál pokračovat? Jestliže ano, potom další války budou daleko ničivější než ty předešlé a mohou mít pro lidstvo katastrofální následky. Současné atomové zbraně by totiž ve svých důsledcích mohly znamenat i úplný zánik lidské civilizace. Člověk by se proto měl snažit ovlivnit ty věci, které ovlivnit může. Myslím, že ho dostatečně sužují a ničí ty, jejichž odstranění sahá nad jeho sílu a schopnosti. Jedná se například o různé přírodní katastrofy, nevyléčitelné nemoci atd. Bude vynalezen lék například na rakovinu? Věřím, že ano, ale zároveň se může objevit zase nemoc jiná, třeba ještě zákeřnější. Ze sdělovacích prostředků se často dovídáme, kolik lidí — především

malých dětí — v celém světě strádá a umírá následkem podvýživy a špatných životních podmínek.

Přála bych si, aby tyto a další podobné jevy zcela vymizely a pro člověka třetího tisíciletí zůstaly pouhou historií.

Radka Jokelová, 9. třída

VÍTÁME NOVÉ TISÍCLETÍ

*Čas, ten neúprosně letí
a já jsem jedna z miliónů,
budu vítat s radostí nové tisíciletí.
Výročí tak významné zaslouží si oslavu,
ze dnů v roce 2000
nemám vůbec obavu“.*

Jsem ráda, že se spolu s rodiči a sourozenci účastním tak významného historického okamžiku. Těším se na vítání roku 2000. Těším se na to, až se rozzáří oči nás všech. Třetí tisíciletí začíná v 00.00 hod. na přelomu roků 1999 a 2000.

Myslím si, že budoucnost závisí hlavně na mladých lidech. Protože jaký si sami uděláme život a svět, takový jej budeme mít, nejen my, ale i další generace. Domnívám se, že vztahy mezi lidmi budou o hodně lepší než jsou nyní. V této době si lidé neváží jeden druhého, převažuje závist, velkých rozměrů dosahuje kriminalita. Také se mi nelíbí, jak mladí lidé odkládají své staré rodiče do domovů důchodců jen proto, aby se jich zbavili a měli o starost méně. Každý by si měl svých rodičů i jiných dospělých vážit a respektovat je. Věřím, že všechny tyto záporné jevy naší společnosti překonáme. Aby se nám to podařilo, je na nás všech, abychom se o tento cíl přičinili.

Pavla Hrková, 9. třída

Modeláři zahájili

Začal nový školní rok a tím i sezóna leteckých modelářů. Scházíme se v základní škole každé pondělí do 14.30 do 17.30 hodin. Kroužek vedou nadále p. Jaroslav Budírský a p. Jaromír Grufík. Zájemci o modelářství jsou od 5. do 9. třídy. V letošním roce máme zatím 10 členů. Menší počet chlapců je dán tím, že naši nejstarší modeláři ukončili základní školu. Po dohodě s paní Mgr. Léovou mohou i oni navštěvovat modelářský kroužek. Tím by nám vznikla i kategorie JUNIOR. V kroužku stavíme hlavně plastické modely, někteří chlapci staví házedla, větroně A—3, A—1.

Sezóna se rozjela a „plastikáři“ začínají soutěžit v Příboře — DDM LUNA. Na další soutěž se chystáme do Frýdku—Místku, také v DDM. Tyto účasti na soutěžích zhodnotí naši práci a snahu v kroužku. O výsledcích vás budeme informovat, nadále budeme reprezentovat Základní školu Leoše Janáčka Hukvaldy.

V kroužku máme velice šikovné a zručné modeláře. Mezi nejmladšími vyniká David Čajánek, mezi staršími opět Čajánkovi kluci — Tomáš a Michal. Modely postavené v jejich provedení snad (obrazně řečeno) stačí jen natankovat a mohou letět. V letošním roce chceme s „plastikáři“ přejít na větší modelové měřítko (1:48), čímž se modelář dostane k propracovanější stavbě, ale též i dražší.

Máme radost, že se našli dárci, kteří na základě našeho předchozího článku v Občasníku přispěli na činnost modelářského kroužku. Chceme proto touto cestou poděkovat paní Ivě Konečkové, panu Petru Kuchařovi a SRPŠ při ZŠ LJ Hukvaldy za jejich finanční podporu a věříme, že nebyli poslední.

Jaroslav Budírský a Jaromír Grufík

Ze života farníků

Vážení občané, milí farníci!

Prožili jsme adventní dobu, jsme všichni připraveni na nejkrásnější svátky Narození Páně. Uklidili jsme a vyzdobili naše domy, byty, ale především naše srdce. Chystáme se vkročit do Velkého jubilea — roku 2000.

Śvatý Otec ve své bule k vyhlášení velkého jubilea píše: „S pohledem upřeným na tajemství vtělení Božího Syna se církev chystá překročit práh třetího tisíciletí. Jako nikdy před tím vnímáme v tuto chvíli, že musíme přijmout za svůj hymnus chvály a díky apoštola Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pana Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem“.

Děkuji všem občanům, farníkům, členům Obecního zastupitelstva Hukvaldy a zvlášt panu starostovi Petrovi Sobotíkovi a paní místostarostce Jaroslavě Michnové za všechna krásná a povzbuzující slova, pomoc, pochopení, a zároveň přeji, aby v našich krásných Hukvaldech vřdycy vítězilo společné dobro a spolupráce.

Přeji vám všem radostné a požehnané prožití vánočních svátků a úspěšné vykročení do nového roku. *Otec Damian*

POŘAD SVÁTEČNÍCH BOHOSLUŽEB:

24. PROSINCE — ŠTĚDRÝ DEN

Hukvaldy — 20.00 hod.
Rychaltice — 22.00 hod.

25. PROSINCE — BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ

Rychaltice — 9.00 hod.
Hukvaldy — 10.30 hod.

26. PROSINCE — SVATÉ RODINY

Rychaltice — 9.00 hod.
Hukvaldy — 10.30 hod.

31. PROSINCE — SILVESTR

Rychaltice — 15.30 hod.
Hukvaldy — 10.30 hod.

1. LEDNA 2000 — NOVÝ ROK

Rychaltice — 9.00 hod.

SVATÝ MIKULÁŠ

Je mimo jiné patronem rychaltického kostela. Občané, ale i kolem projíždějící, si mohli během posledních měsíců všimnout, že se s kostelem něco děje. Koncem srpna bylo kolem celého kostela postaveno lešení, v září následovalo otlučení 80% omítky a během dalších dvou měsíců dostal kostel „nový kabát“ včetně nátěru. Pro zlepšení statiky kostela byly mezi tím provedeny potřebné práce v půdnlí prostore. Věž byla stažena s lodí čtyřmi speciálními lany a zároveň byla lod' opatřena ocelovou kostrou, která by měla přispět k lepšímu stažení obvodových zdí. V pozadí celé akce stál odbor výstavby Biskupství ostravsko-opavského, jehož vedoucímu ing. Václavu Kotáskovi jsem položil několik otázek.

Jaké funkce plní stavební odbor Biskupství ostravsko—opavského?

Obecně získává finanční prostředky pro opravy, organizuje výběrová řízení, zajišťuje zpracovávání projektů, vyřizuje potřebná povolení, provádí stavební dozor, registruje stavební činnost v celé diecézi, pořizuje fotodokumentaci jednotlivých objektů apod.

Jaká je úloha biskupství při opravě kostela sv. Mikuláše v Rychalticích?

V případě kostela v Rychalticích zajišťoval stavební odbor BOO zpracování projektové dokumentace na statické zajištění objektu, stavební povolení, výběrové řízení, dotaci z Okresního úřadu ve Frýdku—Místku a stavební dozor.

Které projekty byly v Rychalticích realizovány v roce 1999?

Byly to dva projekty. Statické zajištění kostela za 377 886 Kč a rekonstrukce fasády za 733 899 Kč. Z důvodu zvýšení ploch nesoudržných omítek byly proti projektové dokumentaci odsouhlaseny vícepráce za 250 000 Kč. Upravené rozpočtové náklady tak dosáhly 1 361 785 Kč. Realizací byla pověřena firma WINRO z Velké Hořtice. Příspěvek z OkÚ Frýdek—Místek byl navýšen na 800 000 Kč.

Neovlivnilo kvalitu prací počasí?

Přes zahájení v poměrně pozdní roční době probíhaly práce pouze za vhodných klimatických podmínek a nemělo by dojít k nějakému snížení kvality provedených prací.

S čím biskupství počítá v obci Hukvaldy do budoucna?

Momentálně probíhají jednání s cílem najít vhodné využití zámečku s parkem na Hukvaldech včetně finančního zajištění rekonstrukce. Na kostele v Rychalticích bychom rádi provedli revizi a nátěr kopule věže kostela.

Údržba kulturních památek není levnou záležitostí a je třeba ji dělat důkladně. Pozorný počtář si jistě všiml, že na pokrytí stavebních nákladů schází asi 600 000 Kč a to ještě nevíme, kolik bude stát nátěr střechy kostela v příštím roce. V roce 1999 se při sbírkách na opravu fasády za celý rok vybralo asi 100 000 Kč a zastupitelstvo obce Hukvaldy odpuštěním dluhu z minulých let přispělo částkou 70 000 Kč. O štědrém příspěvku Okresního úřadu ve Frýdku–Místku, za který jsme velmi vděční, již bylo psáno výše. Přesto již teď dobře víme, že bez úvěru u banky opravu nezaplátíme.

Rychaltická farnost se proto obrací na všechny spoluobčany, kterým se obnověný kostel líbí, aby zvážili možnost stát se sponzory nebo jak se v církvi říká dobrodinci kostela sv. Mikuláše. Církev vždy v modlitbách na dobrodince pamatovala, a to i po jejich smrti. Dary církvím jsou v naší republice daňově zvýhodňovány podle zákona ČNR č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů jak pro osoby fyzické tak právnické. Příspěť je možno na účet u IPB Frýdek–Místek 158587083/5100. Pán Bůh zaplatí!

Ing. Petr Bujnoch

Strípky z farní kroniky

(pokračování)

LÉTA PÁNĚ 1936

Dne 2. února sešel se kostelní výbor, aby složil účty za opravy farní budovy provedené v roce 1935. Shledáno, že příjem byl 20 999,70 Kč a vydání 22 835,55 Kč, rozpočet překročen o 1 835,85, uhradí 1000 Kč dp. farář ze svého měsíčními splátkami a zbytek schodku převede se na rok 1936. Na opravu plotu povoleno po dlouhé debatě 350 Kč, ostatní opravy pro tento rok úplně zamítnuty, takže rozpočet s běžnými výdaji činí pro rok 1936 2365,85 Kč a uhradí se 12 % přírážkami následovně: Patronátní příspěvek 120 Kč, 12 % Sklenov 1200 Kč, Rychaltice 792, Hájov 248 Kč. Vydání : varhaník 500Kč, kostelník 500 Kč, měchošlap 100 Kč, břízky na Boží Tělo 30 Kč, odhazování sněhu 50 Kč, oprava plotu 350 Kč.

Dne 9. května konána volba nového kostelního výboru a zvolen nový předseda Antonín Škrovan, rolník č. 81. Ostatní členové zůstali staří: Jan Fojtík, rolník č. 26, Ludvík Jung, nájemce pivovaru Hukvaldy, Ondřej Fojtík, dělník Dolní Sklenov č. 15, Melichar Volný, Dolní Sklenov č. 45, Jan Lys Hájov.

Dne 11. srpna 1936 oslavoval sbor dobrovolných hasičů 40 let od svého založení a za rok nato, v neděli 23. srpna 1936, dal si posvětit novou motorovou stříkačku koupenou nákladem 21 000 Kč. Ráno v 8 hod. bylo kázání a slavná mše svatá za sbor dobrovolných hasičů. Po mši šel průvod s hudbou a množstvím věřících před ověnceně hasičské skladiště, kde byla umístěna stříkačka. Pak bylo kázání a svěcení venku, které vykonal farář P. Julius Kříštof, odpoledne byla veselice v zahradě obecního hostince. O hasičích se proto tak zmiňuje pisatel, že té doby v okolí odhodili část hesla „Bohu k oslavě.“, ale v Rychalticích nikoliv, každý rok chodí na bohoslužby sv. Floriána a na Vzkříšení nosí v uniformách baldachýn. Rečnick byl též pozván ke slavnosti — jakýsi pán Zlý z Místku, ale nepřišel, protože nechali světit stříkačku!

Farní úřad obdržel opis usnesení školní rady ze dne 8. prosince 1936: „Pan Antonín Bujnoch navrhuje, aby m. š. r. dala prázdnou žákům dne 8. září celý den na příborskou pouť, v den přijímání půl dne dopoledne a k volnému rozhodnutí půl dne. Schváleno: Jos. Zátopek, zapisovatel“

Jako vloni vypukla válka Itálie — Habeš a Itálie Habeš anektovala. Letos v červenci vypukla občanská válka ve Španělsku a dosud trvá.

V celé farnosti se narodilo 27 dětí, zemřelo 26 + 8 při autonehodě, svateb bylo 9.
Josef Čajánek

Minulost a přítomnost naší obce

Z historie Svazarmu

(pokračování)

V roce 1962 se předsedou ZO Svazarmu stává Jaroslav Fojtík a členy výboru jsou: Vlastimil Kresta, Jaromír Adamovský, Alois Čajánek, Zdeněk Hubeňák, Alois Hubeňák, Oldřich Hrček, Antonín Kubala st. (náčelník AMK), Josef Kroča, Milan Pělucha, Rudolf Chamrád a členy revizní komise (RK): Adolf Fojtík, Alois Větril a Břetislav Pělucha.

V dubnu 1963 je Jaroslav Fojtík schválen do funkce místopředsedy OV SVAZARMU ve Frýdku–Místku a předsedou organizace se stává Rudolf Majer. V tomto roce se v obci pořádá okresní přebor v jízdě zručnosti, ale také začíná organizace rozvíjet i kulturní činnost. Pořádá např. Silvestrovskou zábavu s programem (připravil Zdeněk Hubeňák, konferovali Zdeněk Šplíchal a Bohuš Hrnčárek). Silvestrovské programy byly připraveny pak ještě několikrát. Organizace pořádá i další kulturní akce — odvedenecké zábavy, pochování basy, kácení máje apod.

Za výsledky činnosti v roce 1963 byl organizaci udělen první titul „Vzorná organizace“ (později následovala řada dalších ocenění). Vedle Sokola měl Svazarm tehdy druhou nejpočetnější členskou základnu v obci a postupně rozvíjel další zájmovou činnost — radistiku a branné soutěže. Za zmínku stojí jedna pozoruhodnost, a to že za předsedování Rudolfa Majera se schůze výboru (po dohodě) konaly po určitou dobu střídavě

v pohostinství na Horním Sklenově, v Dolním Sklenově a v Rychalticích na „Teplé“.

Složení výboru ZO Svazarmu Sklenov od výroční členské schůze konané 8. prosince 1967: Zdeněk Šplíchal — předseda, Jiří Strakoš — místopředseda, Zdeněk Hubeňák — jednatel, Jaromír Adamovský — pokladník, Emil Jurečka — hospodář, Josef Kroča — ved. střeleckého kroužku, Jaroslav Strakoš — kulturní referent, Václav Kroča, Vladimír Tichavský, Jaromír Bůžek — členové výboru, Adolf Fojtík — předseda RK, Karel Mojestík a Břetislav Mužný — členové RK.

Okolo roku 1970 došlo, po organizačních přípravách, k terénním úpravám v bývalém kamenolomu v Dolním Sklenově, to je na parcele 634/2 — ost. plocha, majitel p. František Korneta. Terénní úpravy buldozerem prováděl tehdy Stanislav Kabát st. Jejich cílem bylo vytvořit podmínky pro vybudování řádné malorážkové střelnice ZO Svazarmu Sklenov, k čemuž také došlo. Protokolem úředního balistika ing. Ladislava Dřímala z Brna byla střelnice kolaudována v říjnu 1972 (za přítomnosti pracovníků OV Svazarmu Josefa Toboly a Františka Vrobla a předsedy MNV Sklenov Josefa Rožnovského). Střelnice byla zařazena do kategorie malorážkových střelnic určených pro střelbu ze zbraní konstruovaných pro náboj s okrajovým zápalem ráže 5,6 mm s olověnou střelou — náboje 22 long rifle, 22 log a 22 short — na vzdálenost 50m a pro střelbu z revolveru ráže 38 Speciál ZKR. Dalším protokolem téhož balistika, a to z března 1976, byla kategorie střelnice rozšířena

o tyto zbraně: pistoli vz. 50 a vz. 52, samopal vz. 58 redukováným střelivem i loveckou kulovnicí na vzdálenost 50 m. Výměrem okresního odd. VB ve Frýdku-Místku č. VB 1703/spis. 76 ze dne 4. května 1976 bylo definitivně povoleno používání střelnice. Pokyny k zajištění bezpečnosti při střelbě na malorážkových střelnicích Svazarmu byl upraven provoz střelnice. Pro každé střelby platila také ohlašovací povinnost na obv. odd. VB. Základní organizace pak později upravila používání střelnice i vlastními směrnicemi ze dne 19. 4. 1982. Na střelnici byla následně umístěna bývalá plechová čekárna z jedné autobusové zastávky (po jejich zrušení v obci), opatřena plechovými dveřmi a okenicemi, která sloužila k uskladnění vybavení střelnice. Později — na podzim roku 1984 — zde byla postavena i UNIMO buňka k lepšímu vybavení střelnice. Na této střelnici se uskutečnil bezpočet cvičných střelb a střeleckých soutěží. K nuceně likvidaci střelnice došlo v roce 1997 z rozhodnutí nové majitelky bývalého kamenolomu (parc. č. 634/2) paní Karly Hruškové, rozené Kornetové. Návazně na tuto skutečnost a rušení hromadného zbrojního pasu č. 31/92, který ZO vlastnila, musely být malorážkové zbraně odevzdány Policii ČR ve Frýdku-Místku, stalo se tak předávacím protokolem z 24. 4. 1997. Předány byly k následnému odprodeji držitelům osobního zbrojního pasu tyto zbraně: 7 ks dlouhých zbraní ZKM 4541 a 456 a 3 pistole Drukov, všechny ráže 5,6 mm. Zbraně předával vedoucí střeleckého kroužku Oldřich Grufík.

(Pokračování přístě.)

Zdeněk Hubeňák

Práce au-pair v zahraničí

Au-pair dívka — je dívkou pro děti u zahraničních rodin, které nemají čas se svým dětem věnovat. Na prvním místě v žebříčku hodnot rodičů stojí kariéra, práce a peníze. Na posledním místě jsou děti. To mohou potvrdit na základě vlastní zkušenosti, po 6 měsících souvislé praxe v Německé spolkové republice.

Do Německa jsem cestovala přes os-travskou agenturu, která mi dojednala smlouvu na práci u rodiny žijící v Bavorsku, což je nejkrásnější část Německa. Před odjezdem mi agentura zprostředkovala dva telefonické hovory s matkou rodiny. Po hlase působila dojmem velmi sympatické a hodné paní a po rozhovoru s ní ze mne trochu opadl strach a nejistota, která mě pronásledovala celou tu dobu, co jsem se pro práci au-pair rozhodla. Snaha získat místo v České republice neměla naději na úspěch, a tak jsem odcestovala s dobrým pocitem, že nebudu rozšiřovat zástupy nezaměstnaných na úřadu práce, ale získám cenné zkušenosti.

Po 14 hodinách jízdy autobusem jsem se ocitla ve druhém největším městě Bavorska. Na nádraží mě už čekal otec rodiny, aby mne odvezl do rodinného doupěte. Říká se, že začátky bývají vždy nejhorší, což se mi potvrdilo. Zjistila jsem, že 8 let teoretické výuky němčiny ve škole je v podstatě k ničemu. Celá rodina se mi jevila příjemná a ochotná mi ve všem vycházet vstříc. Dostala jsem nádherný podkrovní pokoj, kde byla televize i rádio. K dispozici jsem měla koupěnu se sprchovacím koutem.

První měsíc utekl jako voda. Rodina se chovala ve všech směrech dobře, dokonce mi sama paní W. nabídla, že od září mohu chodit do jazykového kurzu, že mi to každopádně nemůže uškodit. Byla jsem ráda, že mi poskytnou něco, s čím jsem ani nepočítala a co jsem v podstatě nechtěla ani dělat. Naslíbovali mi hory doly, ale později se ukázalo, že mě berou vyložené jen jako služku. Moje pracovní smlouva vypadala asi takto: matka obchodnice — návrat domů v 16 hodin, otec obchodník — návrat domů v 19 hodin, dvě děti 13 a 6 let. Au-pair dívka smí pracovat maximálně 30 hodin týdně, za peníze, které byly uvedeny ve smlouvě. Minimálně jeden den týdně volno. Matka nepřicházela domů v 16 hodin, jak bylo sjednáno, ale v 18, někdy i později. Brzy jsem nebyla au-pair dívka na výpomoc s dětmi, ale chůva, která se o děti stará od rána, kdy vstaly z postele, až do večera,

kdy upadly v hluboký spánek. Podle smlouvy jsem měla pracovat 5 hodin denně, skutečnost však představovala 14 hodin, a to včetně víkendů. Náplní mé práce nebylo jen se starat o děti. Vstávala jsem v půl sedmé ráno, prostřela stůl pro celou rodinu, připravila ranní kávu. Rodiče i děti se najedli a odjeli do škol a do práce. Po snídani jsem musela vše uvést do původního stavu. Špinavé nádobí do myčky, vyvenčit psa, ustlat posteje, uložit věci do skříní, uklidit celý byt. Žehlit a prát a v 11 hodin začít vařit oběd pro děti. Mladší dítě navštěvovalo 1. třídu a vracelo se ze školy v poledne. To už muselo být jídlo připraveno. Po obědě jsme psali domácí úkoly. Ve 14 hodin přicházelo starší dítě, kterému jsem také nachystala oběd a pak jsem ho musela nutit hrát na klavír, jelikož si to rodiče přáli. Dítě klavír odmítalo, takže to nebyla lehká úloha. Obdobné problémy nastávaly s mladší ratolestí a flétnou. Další činnost dětí se sestávala prakticky ze sledování televizní obrazovky. Jiné aktivity — třeba společenské hry — nehrozily. S rodiči se děti setkávaly opravdu jen u večere, a to nejen v pracovní dny, ale i o víkendech.

Když přišla řeč na můj jazykový kurz, paní W. se na mne osopila s tím, že se přece nepřetrhne, aby mohla být doma dřív. Že všechny kurzy začínají v sedm večer a díky dopravním zácpám v této době by mě musela vyzvednout už v šest, odvézt do školy, která sídlila ve městě, vrátit se domů, vařit večerí a po kurzu pro mne zase přijet. Netroufla jsem si zmínit se, že do města jezdí také vlak nebo autobus. Na základě pracovní smlouvy jsem přitom mohla říci, že mě to nezajímá, že má chodit z práce v 16 hodin. Představu, co by se stalo, kdybych svým zaměstnavatelům zamávala před nosem smlouvou, jsem se ani neodvažovala domyslet.

Jsem ráda, že už jsem zase doma v Rychalticích a ne u někoho, kdo má dojem, že když vás platí, tak Vás i vlastní a to, že bydlíte v jedné domácnosti znamená, že všechno, co je třeba udělat, uděláte vy — au-pair dívka.

Lucka.

Přání

MS ODS Hukvaldy přeje všem lidem dobré vůle příjemně prožít vánoční svátky v lásce, přátelství a rodinné pohodě. Do posledního roku tohoto tisíciletí s magickým číslem 2000 pak hodně zdraví, tolerance a úspěchů v práci i osobním životě.

Za MS ODS Iva Kornetová

Z kultury

Vzpomínky na minulost

O slavných lidech toho víme hodně — o těch druhých méně — a právě ti byli nejhlavnějším článkem života slavných. To platí v plné míře o Maři Stejskalové — hospodyně u Janáčků. V knize Marie Trkanové vzpomíná:

Josef a Kateřina Stejskalovi, mí rodiče měli 5 dětí. Obec Jemná byla hezká vesnička se zámekem a čtyřmi rybníky. Později se rodiče přestěhovali do Brna. Tam jsem vychodila obecnou školu, měšťanka v poněmčeném Brně nebyla. Šla jsem se učit — šila jsem spodní prádlo. Pak bratr Hubert začal vydělávat, zaplatil mi školné a stala jsem se žákyní „Vesny“. Rok trvalo toto vyučování, a já opět musela do práce. V roce 1894 jsem se dověděla, že u Janáčků hledají služebnou. Pana Janáčka jsem znala, chodíval každý den kolem na Učitel'ský ústav. Ten se nám děvčatům moc líbil. Pak jsem se odhodlala a navštívila Janáčkovy. Službu jsme s paní dohodly s tím, že přijdu až po prázdninách, protože se chystali na Hukvaldy. U Janáčků jsem nastoupila ráno 27. srpna 1894. Bylo mi právě 21 let. Našemu pánovi bylo 40, milostpaní 29 a Olušce chybělo něco do 12 let. Vládíček už byl po smrti. Hned jsme se daly do gruntování. Byt byl velký a krásný, ale bez sociálního zařízení, jen jeden vodovod na chodbě, i odpady se vynášely ven. Bylo tady moc práce. Měla jsem též svůj pokojík, což měla málokterá služebná. Zařízení bytu bylo nádherné, vše dostala milostpaní do výbavy. Ač mladá, všeho si vážila a s velkou lás-

kou opatrovala. Celý dům byl český, to bylo tenkrát v Brně vzácností. Hned zpočátku jsem viděla, že jsem udělala dobře, že jsem šla k Janáčkům. Uměla jsem dobře vařit, prostrčit stůl, uklízet i čistotu udržovat. Milostpaní mě pochválila a ptala se, kde jsem se to tak naučila. Práce u Janáčků bylo hodně, ale všechno mělo svůj smysl, všechno šlo jak drátkách. Milostpaní chodila vybrané oblečená a velmi dbala, aby milostpán chodil vkusně oblečen. Já jsem pánovi šila i spodní prádlo, když se vracel z cest nebo lázní, říkával mi: „Mařo, já jsem měl ze všech těch pánů nejkrásnější prádlo“. Moc pěkný člověk to byl. Když šel někde s milostpaní, byla radost na ty dva se podívat.

U Janáčků bylo jako v kole — pořád k nám někdo chodil, pořád se něco dělalo. Vstávala jsem ráno o pěti. V šest se snídalo — bývala káva se smetanou, k ní buchta nebo něco doma upečeného. Rychle uklidit pánovu pracovnu — tam spával a pracoval dlouho přes půlnoc. Chystání oběda, vaření, úklid, nošení uhlí, dřeva ze sklepa. Pak večere a s úklidem jsem byla hotov k deváté hodině. Tak to s malými obměnami bylo každý den. Koupila jsem si za tři krejčary petrolej, abych pak mohla vyšívát a tak si přivydělávat. Pán a paní občas chodili do Starobrněnské besedy. Byla mezi nimi pěkná shoda, i kdy peněz nebylo nazbyt. Oběd se v neděli nevařil — připravila ho paní Schultzová (máti milostpaní) a já jsem ho jen přinesla. Pak se prostřelo a už jsme jedli. Dokud byla Oluška, bývaly u nás krásné svátky. Chystalo se hodně jídel a pán měl nejraději žabí stehýnka s petrželovou omáčkou. Rád měl vánočku namazanou medem od Sládků z Hukvald. Já jsem na Hukvaldy nejezdívala — vypravila jsem naše a sama se věnovala různým pracím. Já jsem se pána nebála, pracovala jsem řádně, vše jsem si dokázala obhájit. Pán měl rád smělé lidi a taková jsem byla i já.

Šel rok za rokem, až přišla ta hrozná rána s Oluškou. Zemřela 26.2.1903 ve svých jednadvaceti letech. Odkázala mi modlitební knížku „Poměnky“ a zlaté hodinky. Umírající mi řekla: „Mařo, dej mi slib, že mamušku do smrti neopustíš“. „To ví, slečí, že neopustím.“ Ještě jsem nesla na poštu lístek. Pán tam napsal: „Naše Olga umírá a naposled vás všechny pozdravuje“. Do rakve pak pán položil poslední list z Pastorkyně. Pak u nás doma — ta prázdnota, ta tíha.. Paní

pak vzala milostpána kolem krku a on jí řekl: „Tak ten život povedeme sami.“

Skončila další kapitola. A čas letěl, už se táhla druhá desítka let, co jsem byla u Janáčků. Jiný život než u nich jsem si představit nedovedla. Milostpán zařídil bydlení v novém domku za konzervatoří. Bylo tam už všechno, i elektrína. Rozžehli jsme elektrické světlo a všichni jsme se těšili. Až jsem vzpomněla — ale někdo nám tu schází. Den ze dne se nám dařilo v domečku líp. Když se ukázalo jaro, tu bylo teprve vidět, jak je tu krásně. Naším se doma líbilo, že když nemuseli, nechodili ani ven a bylo vidět, jak se mají opět rádi.

Život ubíhal v práci celkem pořád stejně dál. Nikomu nenapadlo, jak velké změny nás čekají. Zanedlouho nás opustil náš psík Čertíček. Všichni jsme ho oplakali. Nejvíce Čert scházel pánovi. Za války se žilo velmi špatně, málo jídla, nebylo čím topit, sama jsem sháněla dříví, aby bylo na čem uvařit. Tajně jsem podporovala studenty, někdy i profesori se zastavili na jídlo. Když přišel 28. říjen 1918, byl konec všem trampotám. Za války mi připadalo, že naše škola je takový vymírající úl, ale teď ožila jako nikdy. I u nás v domečku bylo znovu cítit lásku a pohodu. Pán velmi těžce nesl odchod z konzervatoře, ale zato pod rukama mu znovu rostly skladby — jedna krásnější než druhá. Ráno pak na podlaze leželo mnoho notových papírů, náčrty skladeb, které odhodil. Všechny jsem vždy posbírala a uložila tajně u sebe v pokojíku. Bůh mi dal krásný dar — čtyřiatřicet let jsem žila vedle tak slavného člověka, jakým byl náš pán. Denně jsem slyšela, jak tvoří svá díla. Jednou se mne zeptal: „Mařo, umíte Zdrávas, královno? Šla jsem pro modlitební knížku, pán si ji vzal a za chvíli jsem slyšela začátek písně, která teď jde celým světem. Lidé při ní i slzí. V Praze pánovi ale Pastorkyni nevzali. Všichni jsme plakali, ale zase se vyjasnilo.

Když jsme se v roce 1910 stěhovali z Klášterního náměstí, pán dělal pořádek v notách. Přinesl náruč not a já to měla spálit. Nechtělo se mi do toho, protože tam byl i rukopis Pastorkyně, odložila jsem ho stranou. Ale pak jsem byla pánem donucena jej spálit. Ó, jak mi srdce krvácelo! Když milostpán dostal nějaké nápady, tak mi přikázal: „Mařo, at' mi sem teď nikdo nechodí“. A já hlídala dveře a nikdy jsem nikoho do pracovny nepustila.

Pánovy šedesátiny jsme oslavili v restauraci v Lužánkách. Celkem se odbyly v tichu. A už tu byly sedmdesátiny. Aby ušel oslavám, chystal se pán na Hukvaldy. Ale překvapili ho, zahráli i zazpívali. S milostpaní jsme nachystaly něco dobrot a pán poděkoval a povídá furiantsky: „Dnes za deset let zase tady budu stát“. Zanedlouho byl vyznamenán a začal se podpisovat Dr.Phil. Leoš Janáček. Byl teď krásný život u nás. Naši chodili všude spolu, paní zrovna rozkvétala pohodou. Byla šťastná, že může i cestovat. Já ale vždy zůstávala doma a hlídala byt.

Naši žili pořád pěkně, i když se mezi vkradlo slovo „Stoslová“. Pán to bral po svém, paní byla smutná. Přišel nový rok 1928, poslední rok, který byl pán mezi námi. Umírali mu jeho přátelé — Kolařík, Těsnohlídek, byl z toho až nemocný. Paní mu řekla: „Tý jednou dostaneš zápal plic a potom bude konec“. Odpověděl na zahrádce: „ano, ano“. A za čtrnáct dnů se to splnilo. Pán odjel s přáteli na Hukvaldy. Zanedlouho jsme dostali telegram: „Mistr vážně nemocen, přijďte ihned, Kamila“. Chystala jsem pro paní všechno, co bylo třeba k odjezdu. Pak jsem dostala vzkaz, že pán je mrtev. Paní jsem tuto smutnou zprávu opatrně sdělila. Objala mě a dlouho jsme stály. „Bud' vůle tvá“, zapeptala. Potom jsem zabalila pánovy černé šaty a prádlo do rakve. Po slavném pohřbu v Brně zůstala všechna tíha na mne, musela jsem ošetřovat paní, o vše se starat. Všechno jsem vydržela. První čas po pohřbu byl těžký. Paní mívala chvíle, kdy křičela bolestí a steskem, v noci nespala. Stále jsem ji opatrovala a těšila, starala se o její zdraví. Mohly jsme dál zůstat v domečku za konzervatoří, všechno zůstalo, jak to bylo.

Starost byla s pomníkem. Byl vybrán z Německa — světlý kámen. Nejvíc práce daly noty, jsou z pánova sboru „Potulný šílencec“, a pak napsi „Se silou uhaslou a srdce v prachu, jako strom, jež byl vyvrácen“. Milostpaní se pomník moc líbil, že je právě tak neobyčejný, jako byl náš pán. Po pozůstalosti mi paní uložila na spořitelni knížku tolik peněz, že jsem mohla mít zajištěno stáří. V srpnu roku 1934 tomu bylo čtyřicet let, co jsem nastoupila u Janáčků. Milostpaní potřebovala stále kolem sebe přítulnost a lásku. V roce 1935 se dožila sedmdesátí let. Ještě dva roky jsme žily spokojeně dál. Jednou řekla: „Vidíš, Mařo,

pravda vyjde vždycky najevo. Než ji tajit, je líp ji upřímně povědět.“ Na Vánoce jsem paní odvezla do nemocnice na operaci žlučníku. To už věděla, že má rakovinu. Až 2. ledna jsem si ji zase přivedla domů. Cítila, že se blíží konec a jednou řekla: „Jen toho se bojím, co bude po mé smrti s Mařou. Je důvěřivá, lidé ji o všechno oběrou“. Povídal jsem si a ona pravila: „Mařo, která z nás tu druhou přežije, ta dá vykopat mého papá a Vladička a dá je převézt do naší hrobky, abychom tam byli všichni na věčné časy pohromadě. A ty, Mařo, ty patříš k nám, ty budeš spát vedle nás“. Také jsem vážně onemocněla, ale díky našim přátelům jsem se vyléčila. Nemohla jsem milostpaní nechat jenom tak. Cítila jsem, že nastal její konec a políbila jsem ji. „Tak dlouho mě už nikdo nepolíbil, až ty, moje Mařo“. 17. února 1938 dodýchala v pánové pracovně pod Oluščinou fotografií. Má služba u Janáčků skončila po čtyřiačtyřiceti letech. Bylo mi 65 let. Teď byl konec — konec všemu v našem domečku. Všechny jsem pochovala, i milostpaní, i ty její žádosti jsem splnila. Pak jsem se odstěhovala ke svému bratrovi do Židenic. Přišel rok 1939 — protektorát a válka. Zestárla jsem, a co mě delší dobu neviděli, prý: „Mařo, vy jste teď celý Janáček.“ Dočkala jsem se ve zdraví roku 1954, byla jsem zvána na oslavy v Brně, jezdívala jsem až teď na Hukvaldy k Žákům, do domku, kde pobýval 33 let náš pán. U Lidušky Žákové — tam jsem byla jako doma. Vděčným posluchačem mi byl její syn Karel, který se mnou proseděl na Janáčkově lavičce mnoho chvil a naslouchal mému vyprávění. Jen, aby na to nezapomněl. Věřím mu. Je poslední nejbližší svědek toho, jak to všechno bylo. Chtěla bych tu být do sta let, abych o tom mohla lidem povídat pravdu.

Přes těžký život zemřela klidně 2. června 1968 v Brně–Černovicích ve stáří 95 let. Pochována je tam, jak si přála paní Janáčková, do jejich rodinné hrobky. Dodávám, byla to vzácná žena. Pro svou oddanost k Janáčkovým nepoznala lásku k muži, nepoznala radost z mateřství. Po celé roky, co nás navštěvovala, nikdy nikdo od ní neslyšel špatného slova o Mistru Janáčkově. Celý život žila jen pro ně. Já na ni nezapomenu.

(Ze vzpomínek a písemností vybral a upravil

Karel Žák, člen komise pro kulturu a sport

Poznámka: Zájemci o podrobnější seznámení s Mařou Stejskalovou si mohou zakoupit nové vydání knihy Marie Trkalové U Janáčků.

Burčákové hody

Kulturní komise se po úspěchu letošního obecního výletu v myslivecké chatě rozhodla obšťastnit místní občany další kvalitní kulturní akcí. Po krátké diskuzi týkající se podoby plánované akce zvítězil názor, že občan, obklopen nežádoucími vlivy civilizačních výtvarků, touží po návratu k přírodě, lidovým zvykům a hlavně klasické kuchyni. Zkrátka po zabíjačce, provázené folklórní hudbou. Jelikož se měl zmíněný podnik uskutečnit v době vinobraní, dostal název „Burčákové hody“. Hudbu zajistil výborný Gajdušek, zmíněný burčák dodal pan Zahrádka, za obět pestrému menu padl tučný vepřík a nechyběla ani tombola. Hvězdou večera se stali manželé Milena a Mirek Čajánkovi, kteří oslnili svým tanečním výkonem.

Vše se zdá být v pořádku, až na účast, která byla velmi slabá. Chyba nebyla v organizačním zajištění hodů, ale ve špatném odhadu potřeb místního občana obklopeného nežádoucími civilizačními vlivy.

Ivo Mareš, člen komise pro sport a kulturu

Provoz obecní knihovny v roce 1999

Počet registrovaných čtenářů celkem 390, z toho mládeže do 14 let 97 — mládež od 14 do 18 let 60 — dospělí 227.

V tomto roce ubylo 6 čtenářů — 4 dospělí (úmrť, odstěhování) a 2 mládeže (odstěhování)

Nově přihlášeno bylo 33 čtenářů, z toho 22 mládeže.

Návštěvníků v roce 1999 k 7. prosinci bylo 1895, z toho 945 mládež, průměrná návštěvnost na jeden výpůjční den činila 23 čtenářů. Výpůjčky celkem včetně krásné literatury a periodik — 6342 svazků.

Nová vybavenost knihovny:

1. Zhotovení dvou nových polic pro knihy.
2. Instalace INTERNET — do provozu pro veřejnost bude uveden v novém roce.
3. Okna knihovny byla vybavena novými žaluziemi.
4. Zakoupení nových knih v počtu 69 kusů v hodnotě 10 681,60 Kč.

Dobrovolný příspěvek čtenářů na provoz knihovny činil v roce 1999 2970 Kč.

V závěru těchto informací děkuji všem příznivcům našich čtenářů, kteří v tomto roce věnovali obecní knihovně více než 200 ks kvalitních knih.

Přeji všem spoluobčanům a čtenářům klidné a spokojené prožití vánočních svátků, v nastávajícím novém tisíciletí hlavně hodně zdraví, mnoho štěstí a osobní spokojenosti.

Svatava Hrabovská, knihovnice

ANTONÍN KROČA

OBRAZY

VÝSTAVA V GALERII G
DOLNÍ NÁMĚSTÍ 7 OLOMOUC
POTRVÁ DO 9. LEDNA 2000.

Ze sportu

Hukvaldskému Sokolu „Na zdar“

Hukvaldská tělovýchova a sport se v poměrné svěžesti a těšící se dobrému zdraví osmdesátí let.

Inspirován starším rychaltickým bratrem, zrozen po 1. světové válce, toho ve své bohaté životní pouti zažil mnoho. Dlouhou dobu sloužil jako základna společenského a kulturního života v obci. Byly doby zlé i lepší, přicházela vítězství i porážky, ústrky i chvíle slávy. Vždycky to bylo hýčkané dítě. Vždyť první krůčky nesledoval nikdo jiný než světově proslulý hudební skladatel Leoš Janáček. O jeho růst se pak přičinily desítky obětavých činovníků, cvičitelů a trenérů i řádových členů, kteří mu věnovali stovky a někteří jedinci i tisíce hodin dobrovolné práce v duchu sokolského hesla „Ni zisk, ni slávu“.

Osmdesátiletý stařík už pochopitelně hodně pamatuje, většinou nemá potřebu poučovat a neustále se zabývat minulostí. Nepotrpí si už moc na oslavy, i když si rád vzpomene na úspěchy z mládí.

Náš oslavenec dnes nabízí zájemcům o tělovýchovu a sport slušnou paletu možností. Mohou volit mezi kopanou, tenisem, jógou, aerobním tělocvikem, volejbalem, turistikou a lyžováním.

Přejeme mu, ať po letošních oslavách nezpychne a dotáhne to v plné síle do stovky. Ať najde obětavé činovníky a bohaté sponzory a ať se jeho nabídka sportovních aktivit ještě dále rozšíří.

Doc. Ing. Tomáš Elbel, Csc.

Z valné hromady TJ Sokol Hukvaldy

V sobotu 11. prosince 1999 se uskutečnila v sále restaurace Pod hradem slavnostní valná hromada TJ SOKOL k 80. výročí založení hukvaldského Sokola. Bylo to jen o tři dny dříve, co se před 80 lety — 14. 12. 1919 — uskutečnila v hostinci U Gobrů ustavující schůze Sokola.

Zahájení valné hromady obstarala mládežnická dechová hudba pod vedením Aloise a Luboše Piskořových. Hlavní projev s historickým přehledem přednesl předseda tělovýchovné jednoty pan ing. Petr Eliáš. Tento projev obdrželi účastníci valné hromady i v písemné formě. K výročí 80 let TJ Sokol Hukvaldy byla vydána jubilejní Ročenka, která kromě zmíněné historie obsahovala několik statistických údajů, dobových dokumentů a fotografií. Ročenku zpracovali členové výboru a zanechali tak svědectví pro další generace v naší obci.

Valná hromada se však neutápěla jen v nostalgických vzpomínkách. Řídící schůze p. ing. Petr Láník uvedl další referáty v pracovní části. Zprávu o činnosti TJ za rok 1999 přednesl pan ing. Miroslav Šplíchal a zprávu o hospodaření paní Dagmar Blahutová. Zpráva revizní komise přednesená p. ing. Jaromírem Červenkou byla jen dílčí, protože hospodaření roku 1999 nebylo ještě uzavřeno.

V diskuzi ocenili zástupci obce Hukvaldy pan starosta Petr Sobotík a paní místostarostka Jaroslava Michnová více než dvacetipětiletou práci p. ing. Petra Eliáše ve funkci předsedy tělovýchovné jednoty a předali mu věcný dar obecní rady.

Na valné hromadě proběhly i volby výboru TJ a revizní komise pro příští dvouleté období. Do těchto orgánů kandidovali a byli zvoleni všichni dosavadní činovníci. V usnesení valné hromady byly přijaty návrhy na úpravu stanov TJ, úkoly k uzavěrcce hospodaření za rok 1999 a akceptována výzva starosty obce ke spoluúčasti na organizaci běhu Terryho Foxe 1. května 2000.

Po ukončení valné hromady se uskutečnilo první zasedání nově zvoleného výboru TJ a revizní komise k provedení volby vedoucích činovníků. Protože dosavadní předseda TJ pan ing. Eliáš již v průběhu valné hromady oznámil, že nebude kandidovat na funkci předsedy, proběhly volby s následujícím výsledkem: předseda TJ: ing. Tomáš Elbel, místopředseda ing. Miroslav Šplíchal, hospodářka Dagmar Blahutová, členové Jiří Strakoš, ing. Petr Eliáš, Antonín Štefek a Světlana Kornetová

Revizní komise zvolila jako svého předsedu p. ing. Jaromíra Červenku. Dalšími členy jsou Vlastimil Kresta a Petr Vondra.

Ve večerních hodinách byla slavnostní valná hromada ukončena společenským večerem s tancem za doprovodu hudby pana Kuchaře.

Jiří Strakoš

Turistické okénko

Odbor Klubu českých turistů při TJ Sokol Hukvaldy uskutečnil ve IV. čtvrtletí 1999 další zdařilé akce.

Ve čtvrtek 28. října se konal podzimní pochod Po zarostlém chodníčku spadajícím listím za účasti 185 turistů. Počasí bylo mimořádně příznivé a všichni turisté opět obdivovali krásy okolí naší obce a odcházeli domů s pocitem dobře využitého volného času a svátečního dne založení našeho státu.

Závěrečnou akcí pěší turistiky v roce 1999 byl výlet konaný 6. listopadu do Kopřivnice s výstupem na hrad Sostýn, Janíkovou loukou a Červený kámen. Pochodu se zúčastnilo 21 členů. Zvolená 18 km trasa byla velmi zajímavá, s výhledy ze sjezdovky nebo Raškova kamene v Kopřivnici či travertinový úkaz „Čulákova rybná“ v Tiché. Z nejvyššího bodu Červeného kamene nad lyžařskou sjezdovkou pokračoval pochod do Lichnova, Tiché přes Měrkovice a oboru zpět do naší obce.

V sobotu 4. prosince se konal již podruhé noční výstup na Palkovické hůrky s cílem v chatě Barborka. Pochodu se zúčastnilo 71 účastníků, z toho asi třetina dětí. Cestou zpět na rozcestí pod Kubánkovem se setkali s čertem a Mikulášem, kteří podarovali děti mikulášskou nadílkou. Závěr pochodu byl na koupališti s přátelským posezením u krbu s kytarou a zpěvem.

Poslední akcí roku bude valná hromada OKČT, na kterou zveme všechny členy. Uskuteční se v úterý 28. prosince v Klubu důchodců na Hukvaldech od 18 hodin. Na programu bude zhodnocení činnosti v roce 1999 a plán turistických akcí pro rok 2000. Je připravena videoprodukce z akcí v roce 1999 a občerstvení.

Doc. Ing. Tomáš Elbel, Csc.

Pojďte si hrát!

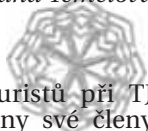
Maminko, tatínku, babičko, dědečku, vemte děti, vnoučata (2—6 let) a pojďte si hrát.

Každou středu v 15.30 hodin zazvoní kos Oskar na kouzelný zvoneček. To je znamení, že právě začínáme. Z počátku se protáhneme a pak se zahřejeme. Něco málo zdravotních cviků, dětskou jógu a relaxaci. To vše za pomoci plyšových hraček, balónků švihadel, kostiček i no-vin. Divili byste se, s čím vším se dá cvičit. Děti trénují základní cviky na skákačích míčích. Toto cvičení podporuje fyziologický vývoj kostřiny trupu, kloubů, správné držení těla. Nedílnou součástí cvičení je udržení rovnováhy. Jednou do měsíce jezdíme do krytého bazénu v Kopřivnici. V druhé polovině hodiny se za pomoci hry a soutěží snažíme v dětech prohloubit obratnost, šikovnost, soutěživost, prostě vše, co v těchto dětech je, ale mnohdy o tom ani nevíme. Konec hodiny opět odzvoní kos Oskar, který ji celou bedlivě sledoval, jak se děti snaží, a ony se opravdu snaží. V kouzelném klobouku má pro všechny sladkou odměnu. Věřte, že i ty nejstydlivější děti si časem na kolektiv zvyknou. My jsme tady od toho, abychom jim dali příležitost. Dnešní děti obklopují hračky, videa, počítače, o kterých se nám, rodičům, jen zdálo. Chybí jim však to nejdůležitější — dostatek přirozeného pohybu. Každý se nenarodí s kopačkami na nohou, ale rád si zacvičí a zasoutěží v tělocvičně či na hřišti.

Do budoucna připravujeme mnoho překvapení, a proto vemte děti ve věku od 2 do 6 let a přijďte mezi nás.

Bohdana Temelová

Pojďte s námi

Odbor klubu českých turistů při TJ Sokol Hukvaldy zve všechny své členy a spoluobčany naší obce na

NOVOROČNÍ VÝSTUP NA KUBÁNKOV

Pojďte s námi přivítat rok 2000 a počátek nového letopočtu na nejvyšší vrchol Palkovických hůrek. Hukvaldští turisté absolvují tento pochod již po patnácté.

Bude připraven pro účastníky pěkný Pamětní list a další překvapení.

70 statečných

se šlo za sobotního soumraku na koupališti. 4. prosince se totiž konal druhý ročník nočního výstupu na Kubánkov. Po stručných organizačních pokynech — „Jestli se někdo ztratíte, ptejte se na Pal-kovické hůrky“ — dal náčelník pokyn k odchodu. Od chaty Barborka, cíle výpravy, nás dělilo zhruba 5 km stoupání a temný les.

Když jsme opustili asfaltku a pod nohama nám zašustilo listí, zazářily do tmy první baterky, „čelovka“ a dokonce i lampión. Vítr skučel v korunách stromů, na nebi ani hvězdička, a z hlubin lesa se co chvíli ozývalo strašidelné kvílení (že by vlkodlak?). Rodiče, kterým hned na startu utekly děti, v každé zatáčce přepadaly pochybnosti, jestli se s nimi nahoře setkají. Čvachtali jsme bahnem a přeskakovali kaluže, s nadmořskou výškou rostlo i množství sněhové pokrývky. Pes pana Červenky se bál výstřelů a odmítal jít. Nebylo snadné ho přesvědčit, ale nakonec krizi překonal a cestu, stejně jako všichni ostatní, zvládl. Barborka nás přivítala vyhrátým salem, následovala lehká konverzace nad lehkou večerí a nějaká ta vrcholovka. Při loučení s personálem chaty vyšlo najevo, že si kdosi nezapltil topinku. A to neměl dělat, je všeobecně známo, že s poctivostí nejdál dojdeš, a nepoctivý propadne peklu. Peklo se přihlásilo těsně pod vrcholem Kubánkova. Cestu k domovu nám zde zkrátil temný stín — vynořil se zpoza smrků, smrděl sírou a chrastil řetězy... Čert! A nebyl sám. Divoké řádění pekelníkovy, k němuž se nadšeně přidalo snad 20 dětí, usměřňovala postava svatého Mikuláše. Věděl, že půjdeme kolem a měl připravený koš plný dárečků.

Jana Kročová

Sobota trochu jinak

Dne 27. listopadu 1999 se od 9 hodin konala v tělocvičné škole „Sobota trochu jinak“. Jako pokaždé byla účast víc než hromadná. Hned ve dveřích nás šokoval kameraman J. Jašurek, který natáčel naše upoceně tváře a zdařilé pokusy o úsměv.

Svaly nám protáhla cvičitelka Dana z Koprivnice. Posílila nám zdraví, sebedůvěru a hlavně krásu. Náročná cvičení vykonalo své, a tak každá ocenila studenou sprchu a dietní svačinu. Některé se moc těšily do sauny, až si zahřejí své promrzlé údy, a jiné na masáž zad. Večer nás čekala výtečná večeře u Richarda. Potom následovala přednáška vizážistky ing. D. Matové, která nám osvětlila problematiku barevného poradenství. Večer jsme rozhýbaly ztuhlé svaly v rytmu disko.

Všem se sobota moc líbila! Poděkování patří p. Světlaně Kornetové — hlavní organizátorce.

Aneta Strakošová

Naše rady

PORADNA PRO VLASTNÍKY LESA Č. 9

VÝCHOVA LESNÍCH POROSTŮ

V této poradně bych vám chtěl nastínit jeden z dalších a důležitých momentů, které mohou značně ovlivnit vývoj vašich lesních porostů. Z praktických důvodů se soustředíme na ty nejdůležitější — prořezávky a probírky.

PROŘEZÁVKY (péče o mlazinu)

Přibližně ve věku 10let se porost mění v mlazinu. Stromky se začínají navzájem dotýkat a zapojovat. Během dalšího růstu se brzy navzájem tísní a ovlivňují. Tento proces má za následek vznik tří vrstev porostu — horní, střední a dolní.

Kritériem výběru stromků k výřezu v rámci prořezávky jsou kladné a záporné znaky jednotlivých stromků. K záporným znakům patří např. choroby, těžší zranění a zlom vrcholku, větší křivost kmene, šikmý vzrůst, rozdvojený kmen, rozložitost koruny, silné větve atd. Ke kladným znakům patří například naprosté zdraví, přímý štíhlý kmen, protáhlé jemné větve, svislý růst atd. U některých druhů stromů se mohou drobnější vady kmene časem upravit, např. u dubu.

PROBÍRKY

Jako probírky označujeme výchovné zásahy v tyčovinách a nastávajících kme-

novinách od okamžiku, kdy většina stromů překročí ve výšce 1,3 m nad zemí tloušťku 7 cm, což zpravidla nastává ve věku porostu 18—25 let. V našich podmínkách se v převážné části porostů jedná o probírky ve smrku. Na stanovištích ohrožených sněhem a větrem usilujeme víc o podporu tloušťkového než výškového přírůstu. Zásahy jsou proto při prvních probírkách intenzivnější. Přednostně odstraňujeme z porostu především poškozené stromy (loupaní jelení zvěř), stromy napadené hnilobou atd. Mladé smrkové porosty jsou často v našich podmínkách napadány lýkožroutem lesklým, proto stromy jím napadené musíme včas a důsledně odstraňovat.

Závěrem bych chtěl napsat, že každý porost vyžaduje zvláštní přístup a vlastník lesa by měl výchovné zásahy konzultovat se svým odborným lesním hospodářem. Upozorňuji vás, že za kvalitně provedenou prořezávku nebo probírku máte nárok na dotaci.

(Příští kapitola bude mít název Obnova lesních porostů.)

*Ing. Tomáš Svoboda
odborný lesní hospodář*

Kontakt: adresa ul. Podříčí 48, Frenštát pod Radhoštěm. Mmobil: 0603 / 86 74 94, úřední hodiny: OÚ Kunčice pod Ondřejníkem — pondělí 15—17 hod., OÚ Palkovice — středa 15—17 hod.

Nemocenské pojištění

(Pokračování z minulého čísla)

Úkoly malých organizací v nemocenském pojištění

Zaměstnancům malých organizací, tedy organizací, které zaměstnávají do 25 zaměstnanců, poskytuje dávky nemocenského pojištění příslušná OSSZ

Základní povinnosti malých organizací v nemocenském pojištění:

1) přihlásit u příslušné OSSZ na předepsaném tiskopise svého zaměstnance k pojištění, a to do 8 dnů ode dne jeho vstupu do zaměstnání („přihláška zaměstnance k pojištění“). Tímto tiskopisem přihlašuje i ty zaměstnance, jejichž

účast na nemocenském pojištění je upravena odchylně — např. zaměstnanec na dohodu o pracovní činnosti

2) odhlásit u této OSSZ zaměstnance, s nímž byl ukončen pracovněprávní vztah, a to do 8 dnů ode dne ukončení — „odhláška zaměstnance z pojištění“

3) s přihláškou nového zaměstnance předkládá fotokopii dokladu o vzniku pracovněprávního vztahu, zápočtový list od předchozího zaměstnavatele

4) v případě výkonu několika pracovních činností předkládá přihlášku z každé činnosti zvlášť, rovněž tak i u odhlašování

5) při skončení pracovního vztahu dává zaměstnanci vyplněné potvrzení o zaměstnání, na kterém příslušná OSSZ doplňuje údaje o dobách pobírání dávek nemocenského pojištění z titulu účasti na nemocenském pojištění z tohoto zaměstnání.

Místní příslušnost OSSZ se řídí sídlem malé organizace. Je-li malou organizací fyzická osoba, řídí se místem trvalého pobytu FO.

V případě vzniku pracovní neschopnosti pracovním úrazem je malá organizace povinna předložit OSSZ záznam o pracovním úrazu.

Evidence o zaměstnancích musí obsahovat zejména:

— základní údaje o zaměstnanci (jméno, příjmení, rodné číslo, datum a místo narození, stav, místo trvalého pobytu, vznik a skončení pracovního vztahu, druh činnosti zakládající účast na nemocenském pojištění)

— příjem zaměstnance, odpracovanou dobu, jednotlivé složky započitatelného příjmu pro stanovení peněžitých dávek

— dobu pracovní neschopnosti pro nemoc, úraz, karantény, ošetřování člena rodiny, mateřské dovolené, další mateřské dovolené, výkonu základní vojenské služby, civilní služby, dny omluvené a neomluvené nepřítomnosti v práci

— vyplacené dávky a výši odvedeného pojistného na sociální zabezpečení

— záznam, zda zaměstnanec pobírá některé z důchodů a odkdy.

SANKCE ZA NEPLNĚNÍ POVINNOSTÍ MALÉ ORGANIZACE

OSSZ může uložit pokutu do výše až 20 000 Kč dle zákona 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle zákona 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti:

a) jestliže nepřihlásí, popř. neodhlásí svého zaměstnance k pojištění ve stanovené lhůtě a na předepsaném tiskopise

b) nenahlásí ve stanovené lhůtě změnu názvu, sídla, dne, který je určen pro výplatu mezd, změnu sídla útvaru, ve kterém je vedena evidence mezd, či rozhodnutí o likvidaci

c) nepodává OSSZ podklady potřebné pro poskytování dávek nemoc. pojištění

d) evidence, kterou vede o zaměstnancích, neobsahuje všechny údaje podle par. 22 zák. 582/1992 (viz předchozí)

e) nepřijímá od svých zaměstnanců žádosti o dávky nemocenského pojištění, popř. je neprodleně nepředává OSSZ

f) nevyhoví žádosti orgánů SSZ o sdělení údajů potřebných pro provádění sociálního zabezpečení

g) neposkytuje pověřeným pracovníkům OSSZ potřebnou součinnost při kontrole

Pokuta do výše 20 000 Kč a až do 100 tisíc Kč při opětovném porušení povinností,

za jejichž nesplnění pokuta již byla uložena:

— organizace nepředkládá OSSZ ve stanovených lhůtách „Přehled o vyměřovacích základech a pojistném zaměstnanců malé organizace“

— nepoužívá „přehled“, který vydala Česká správa sociálního zabezpečení, popř. tiskopis, který není shodný s tímto tiskopisem

— pokud jsou zařazeni k výkonu prací odsouzení a organizace neodvádí věznicí spolu se mzdou i pojistné, které je povinná platit

— pokud žádá o povolení splátek pojistného a penále a je přitom v návrhu na likvidaci, prohlášení konkursu nebo vyrovnání, a tuto skutečnost neoznámila na OSSZ

— organizace nenahlásila změny dnů pro výplatu mezd, jestliže určí den pozdější

ing. Marie Mikušová

Nepřehlédněte

Uzávěrka příštího čísla Hukvaldského občasníku bude 22. února 2000. Do této doby zasílejte své příspěvky, které můžete předat kterékoliv redaktorce nebo zaslat na Obecní úřad Hukvaldy. Děkujeme

PĚSTITELSKÁ PÁLENICE HUKVALDY

LUMÍR HYNEČEK, ING.

Dolní Sklenov 51, 739 46

☎ 0658/699293

Moderní technologie zpracování ovocných kvasů

1/11/1999